

ਬਰਿਆਮ

ਫਰਵਰੀ ੧੯੮੫

੨/-



ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਕ

ਸੰਪਾਦਕ ਵਲੋਂ

ਕਬੀਰ ਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸ਼ ਮਉਲਦੇ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸੰਨ ੧੮੧੬ ਵਿਚ ਇਸ ਪੰਚਮੀ ਦੇ ਦਿਨ ਲੁਧਿਆਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਭੋਟੀ ਹਾਟੀਆਂ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ ਕਾਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਾਥਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਉੱਤੇ ਆਈ ਪਿਜਾ ਦੂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

“ਸਿਖੀ ਬਾਗ ਖਿਜਾਂ ਜਦ ਕੁਸਿਆ ਭਯੋਂ ਪਰ੍ਹ ਬਿਨ ਸਾਧਾ
ਗੁਪ ਬਸੰਤ ਧਾਰ ਕੇ ਬਾਝਾ ਦਿਨ ਬਸੰਤ ਦੇ ਆਇਆ।”

ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਪਿਜਾਂ(ਪਰਥਵ)ਤਾਂ ਆਈ ਹੀ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਸ ਦੀ ਵੀ ਬੇਪਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਾ ਆਚਰਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਧੂਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ, ਫਰੇਬ, ਵਹਿਮ ਭਰਮ, ਪਖੰਡ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਮੂਲ ਅਗੇ ਪਰਦਾ ਕਰਕੇ ਮਸਿਆਂ ਦਾ ਵਲੋਪਾ ਪਾ ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੂਰਜ ਦਾਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਸਚੇ ਆਚਾਰ ਅਤੇ ਸਚ ਦੀ ਖਾਣੀ ਦੀਆਂ ਹੋਂਦ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਪਾਰਮਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਏਤਰਾਂ 'ਚੋਂ ਹਟੇਰਿਆ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸੱਚੀ ਖਾਣੀ ਦਾ ਹੋਰਾ ਉਚਾ ਹੋਇਆ।

“ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਕਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ਸਗੁ ਹਰਾਮੁ ਜੋਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥”

ਇਹ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਦਾ ਅਮਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚੁੱਪ ਕੁੰਟੀ ਫੇਲਾਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਮਾਰਨ ਦਿੜਾਇਆ।

“ਕੂਲ ਸਿਖ, ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ, ਉਤਰਿ ਜਾਂਦੇ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ॥” (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ)

ਫਿਰ ਲਗੇ ਚੌਲਕ ਛੋਟੇ ਖੜਕਣ। ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੀ ਰੰਗਣ ਨਾਲ ਲੋਕ ਏਨੇ ਰੰਗੇ ਗਏ ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਕਾਰ ਨਾਮਦਾਰੀ ਜੰਗਿਆ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਏ ਉਥੇ ਵਧੇਰੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪਿਛਾਵ ਦੀਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਚੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਫੂਕਾਂ ਪੈਣ ਲਗੀਆਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫੂਕਾ ਉਪਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਦਾਰੀ ਲੋਕ ਫੂਕਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਦਿਨਾ ਹੀਧਰ ਤੇ ਸਰਬ ਪੰਥੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਚਲਿਆ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਲਾਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਕੇ ਆਤਮਕ ਉਦਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸਿਖਰਾਂ ਛੋਹਣ ਲਗੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਵਾਂ ਵਲੋਟਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਕਈ ਮੁਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਸਰਲ ਯਥਗਾਰ ਪਾਈ। ਔਰਤ ਜਾਤੀ ਦੀ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਵਾਸਤੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਬਾਦੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ, ਵਿਧਵਾ ਵਿਆਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਦਿਸਤਾਰੀ ਨੂੰ ਭਾਈਮ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਦਾਜ ਦਹੇਜ ਦੀ ਲਾਅਨਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹਕ ਸਾਦੀਆਂ ਦੀ ਪਿਰਤਾਂ ਪਾਉਣੀ। ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦੇਸ਼ੀ ਕੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬਾਈ-ਕਾਟ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਆਰਥਕ ਹਕਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦੋਜਾਦਨੇ ਦਿਨਕਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਾਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਰਚਾਰ

ਅਗੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਬੇਬਸ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ, ਤੇਪਾ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਾਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕੁਝਕ ਹੋਈਆਂ, ਸੰਤਗੁਰੂ ਜੀ ਜਠਾਵਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪਸਾਰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਨੰਪਾਲ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ, ਬਰਮਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਰੂਸ ਤਕ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਨੌਵੇਂ ਸਾਲਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਬਾਦ ਸੰਨ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਵੇਖਿਆ।

ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਨਿੱਕਾ ਕੌਮੀ ਨਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਰਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਝਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮਹਾਂਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਹੱਦੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਹੀ ਬਿਆਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ: ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਲੇਖ ਵਿਚ ਡਿਫਿਨਿਆ ਸੀ :

“ਅਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਆਮ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੇਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿਦਕੇ ਦਾ ਕੇਵਲ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸਮਝਕੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵਲ ਗਹੁ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖ ਰਿਆਸਤਾਂ ਤੇ ਜਕਬੰਦ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਨੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਵੀ ਕਰੀ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਜਦੋਂ ੧੮੭੨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾ ਨਿਰਪੱਖ ਪੜਤਾਲ ਸਲਾਹਤਨ ਕਰਕੇ ਬਰਮਾ ਦੇਸ਼ ਚਿਤਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਥ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿਤੀਆਂ।”

ਜੀਵੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੁਝਾ ਲਹਿਰ ਤੇ ਇਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਿਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ :

“ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਾਸਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮਰ ਮਿਟਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ ਸੱਤੀ ਵੱਡੀ ਅਹਿਸਾਨ ਵਰਮਾਸ਼ੀ-ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਬੰਦੀ ਵੱਡਾ ਥੰਮ ਨਹੀਂ ਪਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬੰਦੀ ਜਿਹੀ ਥਾਂ ਦੇਣ ਵੀ ਵਿਸ਼ਕੀਏ।”

ਜਿਸ ਸੰਤਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਦੇਨਾ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦਰਬਾਰ ਕੱਟਣ ਸਿੱਖ ਸਿਪਾਹਕਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕਿ :

“ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਹੁਸ਼ਾਰੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ ਵਿਚ ਕੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਿਸਨੇ ਜੀਵਨ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਇਤਨਾ ਹਮਾਗੀਰ ਤੇ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦਾ ਮੰਤਵ ਕਿ ਜਾਤੀ ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਆਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਕਲਮਾਂ ਤੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨਤੀ ਦੀ ਸਿਮਰ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਨਿੱਕੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ਮ ਦੀ ਚਲਤ ਆਰਮਾ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

ਉਸ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਭੁਲਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੌਤਾਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਸ: ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਾਬੇ ਚਾਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ, ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵੀਯਨ ਨੂੰ ਚਿਤ-ਦੇਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਸਾਤਲ ਵਿਚੋਂ ਕਢਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਗਤ ਦੇ ਵਤਰਮਾਨ ਮੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਕ ਖੁਲੇ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲਵਾਲੇ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਬਾਈ ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਸ਼ਨ ਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਿਖਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਭੜਪ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਲੰਗਰ ਖਨਾਉਣ ਅਤੇ ਫੁਕਣ ਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਜਤਨ ਸੀ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਲੰਕਾ

ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਪਸਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖਦੇ ।

ਪਰ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੇ ਇਸ ਨਿਮਾਣੇ ਜਿਹੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆ ਸਕਿਆ ਹੈ । ਸਾਡਾ ਜਤਨ ਅਗੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ । ਇਸ ਅੰਕ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਵਾਂ ਅਸੀਂ 'ਸਤਿਨਾਮ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤ ਮਿਤੀ ਵੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ । ਪਰ ਲਈ ਥਾਵਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚਿਤਰੀਆਂ ਰਾਵਾਂ/ਲਿਖ ਸਰਸ ਮਹਾਨਤਾ ਹਨ । ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਦਾ ਸਿੱਤ ਦਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਜੀ ਦੇ ਜਤਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਅਸੀਂ ਮੁਸ਼ਾਫਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਸਰਕਾਰੀ ਖੁਦੀਆਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਇਹ ਦੋ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਵਾਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕੇ ਹਾਂ । ਇਕ ਸਭਾ ਜੋਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਨੁਫਾਸੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਿਨਾਮ ਬਿਨਾਸ 'ਚੋਂ ਨਮੂਨੇ ਮਾਤਰ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਇਕ ਮਜ਼ਮੂਨ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਮਜ਼ਮੂਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਮਾਜ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਾਂ ਸਭੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਦੂਸਰੇ ਸਿੱਖ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਨਾਨ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ੰਗ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਥੋੜੀ ਕਿਸ ਓਪਾਰੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜੰਤਰ ਤਾਂ ਵਿਦੇ ਕਰਤਵ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨਾ ਹੈ ।

ਅੱਜ ਕਿਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਲੇਖਕ, ਪੱਤਰਕਾਰ ਤਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਤਿਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਣ ਬਗੈਰ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਸੀ । ਆਉ ਅਸੀਂ ਸੰਕੀਰਨਤਾ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰਬ ਸਭੇ ਵਿਚੋਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਦਿਓ ।

—ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਨੋਟ

ਇਸ ਅੰਕ ਕਾਰਨ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ੀਰਸ਼ ਕਟਵੇਂ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਕਰਨੇ ਪਏ ਹਨ । ਸੰਪਾਦਕ ਵਰਿਆਮ ਦੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖ਼ੀਰੇ ਦੀਆਂ ਪੇਂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਗਲੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਚਿਰ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ । ਸਾਡਾ ਜਤਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਇਕ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਕੁਝ ਢਿਲੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪੰਨੇ ਵੀ ਵਧਾ ਦੇਈਏ ਪਰ ਪਿਛਲੀ ਸੰਟ ਏਨੀ ਦਬਰਦਸਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੀ ਵਰਿਆਮ ਤੇਜ਼ਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਯੋਗ ਹੀ ਦੇਣ । —ਸੰਪਾਦਕ

ਮਾਸਕ ਸਫ਼ਰ

ਸਾਡੇ ਸਿੱਤਰ ਸ: ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪੰਡੀ ਨੇ ਨਵਾਂ ਮਾਸਕ ਪੱਤਰ 'ਸਫ਼ਰ' ਦਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਅਕਤੂਬਰ-ਨਵੰਬਰ ਅੰਕ ਹੀ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਪਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਾਮਗਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰਬੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਜੋਇਆ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਪਰਚੇ ਦਾ ਸ਼ੁਆਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਡੀ ਜੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

—ਸੰਪਾਦਕ

ਪਤਾ : ਮਾਸਕ ਸਫ਼ਰ, ੯੫ ਲਾਣੀ ਗਾਰਡਨ,

ਜਲਾਨੀ ਨਗਰ ਦਿਲੀ-੩੧

ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ ੨੫ ਰੁਪਏ

ਇਕ ਅੰਕ ੨.੫੦ ਰੁਪਏ

ਵਰਿਆਮ ਸੰਪਾਦਕ : ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਪੀ : ੨-੦੦ ਰੁਪਏ

ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ ਦੇਸ : ੨੦ ਰੁਪਏ

ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ : ੫੦ ਰੁਪਏ (ਸਮੁੱਚੀ ਡਾਕ ਚਾਰਜ)

,, ,, ਵਿਦੇਸ਼ : ੨੦੦ ਰੁਪਏ (ਹਵਾਲੀ ਡਾਕ ਚਾਰਜ)

ਲਾਈਵ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ : 300 ਰੁਪਏ ਨੋਵਲ ਫੋਸ ਵਿਚ

ਸਿੰਘਾਂ ਮਾਰ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ

— ਭਾ: ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ

“...ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੭ ਜੂਨ ੧੮੩੯ ਮੁਕਾਬਲੇ ੧੫ ਹਾਰ ੧੮੯੬ ਬਿਕਰਾਨੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਰ ਕੁਮੀ ਕੌਰਕੇ ਅਣਕਿਤੇ ਦੇਸ ਪਧਾਰੇ । ਹਾਥੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਕੁੰਡਾ ਉਠਦਿਆਂ ਹੀ ਇਸ ਮਸਤੀ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ । ਨਿਮਕ ਹਲਾਲ ਤੇ ਵਫਾਦਾਰ ਵੀ ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ ਤੇ ਸਦਨੀਅਤ ਹੋ ਗਏ । ਭੋਗਰਿਯਾਂ ਵਧ ਚਲੂ ਕੇ ਹਿਸਾ ਲਿਆ ਤੇ ਵਸ ਵਿਚ ਉਥਲ ਪੁਥਲ ਯੁਰ ਹੋ ਗਈ । ੧ ਅਕਤੂਬਰ ੧੮੩੯ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਖਸਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਰਾਜ ਕੰਵਰ ਨੌਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਥੀ ਹੋਣੇ ਲਗੇ । ੫ ਨਵੰਬਰ ੧੮੪੦ ਨੂੰ ਮੈਰੋ-ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸਪੂਰਤ ਨੇ ਹਠਾਣਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗੋਦ ਗੁੰਦ ਕੇ ਡਿਉੜੀ ਦਾ ਛੱਜਾ ਸੁਟ ਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੂਰਜ ਕੰਵਰ ਨੌਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਰਖਮੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਲਿਜਾ ਕੇ ਜਹਾਨ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ । ਹਾਈ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲੀ, ਪਰ ਰਾਜਾ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜਨਵਰੀ ੧੮੪੧ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਖੋਬ ਸਿੰਘ ਲਾਹੌਰ ਪੁੱਜੇ ਤੇ ਰਾਜ ਕੱਚੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ, ਵਧੇਰੇ ਨਾ ਨਿਰੀ ਹੋ ਛੇਤੀ ਹੀ ਵਿਚ ਦੂਰ ਦੀ ਧਾਨ ਦੇ ਵੰਗੀ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਅੰਤ ਜੰਧਾਵਾਲੀਏ ਸ: ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ: ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਥੋਂ ੧੫ ਦਸੰਬਰ ੧੮੪੩ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੋਰ ਸਿੰਘ, ਕੰਵਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਾਜਾ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ । ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ੧੬ ਸਤੰਬਰ ੧੮੪੩ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਤਰ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੰਧਾਵਾਲੀਏ ਸਰਦਾਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ । ਹੁਣ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਂ ਦਰਿਆ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ੧੮੦੩ ਨੂੰ ਰਾਜ ਆਂਦੀ ਤੇ ਬੇਠੇ ਤੇ ਵਜੀਹ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਹੋਇਆ । ਅੱਜ ਫਿਰ ਭੁਭਰੀ, ਮਿਸ ੨੧ ਦਸੰਬਰ ੧੮੪੩ ਨੂੰ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜੱਲੇ ਨੂੰ ਕਸਮ ਕੀਤਾ । ਇਕ ਵਜੀਹ ਦੀ ਥਾਂ ਦਸਾਂ ਦੀ ਕਮੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣੀ । ਪਰ ੧੪ ਮਈ ੧੮੪੫ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਮਾਮਾ

ਵਰਿਆਮ

ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਵਜੀਹ ਨੀਅਤ ਹੋਇਆ । ਵਜੀਹੀ ਦੇ ਨੌਕੇ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਕੰਵਰ ਪਿਸ਼ੋਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਟਕ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹਥੋਂ ਮਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪ ਇਸ ਕਾਰਨ ੨੧ ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਵੇਸ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ । ਹੁਣ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਸਿੱਧਾਂ ਆਪ ਹੀ ਨਾਚਾਲਗ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਣੀ ।

ਇਹੀ ਹੀ ਸਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮੁਰਬੰਸ ਦੀ ਵਾਲ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ । ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ੧੮ ਦਸੰਬਰ ੧੮੪੫ ਮੁਢਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਈ । ਇਹ ਵੀਰੋਤਕਾਰ ੨੧-੨੨ ਦਸੰਬਰ ੧੮੪੫ ਨੂੰ, ਪਰ ਇਸ ਲੜਾਈ ਦਾ ਅੰਤ ੧੦ ਫਰਵਰੀ ੧੮੪੬ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਜਬ ਵਿਚ ਹੋਇਆ । ਰਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੋਰ ਅਗੇ ਵਧੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਪਰਬੰਧ ਵਿਚ ਦਮਲ ਦਿਤਾ । ੬ ਮਾਰਚ ੧੮੪੬ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇਖ ਉਹਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਦਰਬਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾ ਅਹਿਦਨਾਮਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੜਿਆ । ਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ ਪਿਛੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਕਮਰੀਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਕੌਲ ਵੇਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ੧੬ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪੋ ਵਿਚ ਅਹਿਦਨਾਮਾ ਹੋਇਆ । ਪਹਿਲੇ ਅਹਿਦਨਾਮੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਤਮੱਲੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਅਹਿਦਨਾਮਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਦਰਬਾਰ ਨਾਲ ਭੇਜੇਵਾਲ ੧੬ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੂਰੀ ਆਵਾਹੀ ਪਿਛੋਂ ਜੰਗੂਰਤ ਨਾ ਹੋਏ । ਮਹਾਰਾਜੇ ਸਿੱਧਾਂ ਨੂੰ ਕੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਲੜਾਈ ਭੇਡ ਚਿਹੀ ਗਈ ਜੋ ੨੨ ਨਵੰਬਰ ੧੮੪੬ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ । ੧੩ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਸੈਦਪੁਰ ਤੇ ੧੩ ਜਨਵਰੀ ੧੮੪੬ ਨੂੰ ਚਿਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਲੜਾਈ ਹੋਈ । ੨੨ ਜਨਵਰੀ ੧੮੪੬ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਰਾ ਬਿਤਾ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿਚ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਲਖੂ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਮੌਜਬ ਜਿਤੇ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜਿਤੀਆਂ ਯਾਜੀਆਂ ਦੀ ਹਾਰੀਆਂ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ । ਹੁਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਾ ਤਰੇ ਤੇ ੨੬ ਮਾਰਚ ੧੮੪੯ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਹਿਦਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਦੱਸਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

— ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ
ਦਾ ਇਤਹਾਸ

ਭੂਤ ਮੰਡਲੀ ਹੋਈ ਤਿਆਰ ਮੀਆਂ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਵਾਪਰੀ
ਬੁਰਫ਼ਾਨਾਰਦੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿਗੜੀ

ਪਈ ਨਿਤ ਹੁੰਦੀ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮੀਆਂ

ਸਿੰਘਾਂ ਮਾਰ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ

ਸਭੇ ਕਤਲ ਹੋਏ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ਮੀਆਂ

ਸਿਰ ਫੌਜ ਦੇ ਰਿਹਾ ਨਾ ਕੋਈ ਕੁੰਡਾ

ਹੋਏ ਸ਼ਤਰ ਜਿਓਂ ਬਾਬ ਮਹਾਰ ਮੀਆਂ

ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦਾ ਫਿਰਨ ਸਰਦਾਰ ਲੁਕਦੇ

ਭੂਤ ਮੰਡਲੀ ਹੋਈ ਤਿਆਰ ਮੀਆਂ

—ਵਾਰ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ

ਭਟਕਦੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀ ਵਿਚ ਬੱਧਾ

—ਬਾਵਾ ਬੁਧ ਸਿੰਘ

“ਅਜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੰਮਤ ੧੮੭੨ ਚਿਕਨੀ ਪਸੰਤ ਦੇ
ਦਿਹਾੜੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਹਜ਼ਰਤੀ ਖੋਦਾ ਹੋਈ,
ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਚਕਰ ਸੀ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵੇਖ ਦੁਖੀ
ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਖਿਲਾਫਤੀ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਮੌਤਾ ਪਾਇਆ।
ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪਿੱਛੀ ਪਿਹਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਹੜੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇ ਖੁਸ਼
ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਖੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਕੇ
ਸਤਿਗੁਰਾ ਨਾਲ ਲਾਇਆ। ਤੁਠੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਦੇ
ਅਰਸੇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਮਾਲਸੇ ਦੇ ਰਾਜ ਭੰਡ
ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਮਾਲਸੇ ਦਾ ਮੌਦਾ ਰਾਜ ਸੀ।
ਦਾਨਮਕ ਅਸੂਲ ਦੀ ਜਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਹਸਤੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ (ਕੁਕਾ) ਦੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਨਾਮ ਦਾ
ਪਰਵਾਹ ਚਲਾਇਆ ਤੇ ਭਟਕਦੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀ ਵਿਚ ਬੱਧਾ।

ਬਨਸਪਤਿ ਮੀਠੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤ

ਇਹ ਮਨ ਮਊਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੰਗ

ਦੁਮ ਸਾਧੁ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਗ਼ਧ ਮਨਾ

ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ...ਬਸੰਤ ਮ: ੩

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ

—ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸਵਾਲੀਆ—

ਜਦੋਂ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਖੁਸ਼ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਕੀ ਹੋਇਆ—ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸਵਾਲੀਆ

ਸਾਖਰਾ ਹੋਤ ਗਰੋਬੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਇਸ ਕੱਲ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਰੂਪ

ਵਿਚ ਇਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ : —ਸੰਪਾਦਕ

ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੁਚਾਲ ਨੇ ਕੁਚਾਲ ਆਂਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ

ਸਿੰਘ ਨਾ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਭਾਰਾ ਸੀ

ਭਾਰਾ ਹੋਸੀ ਰੋਗ ਸੋਗ ਵੁਟ ਮਾਰੇ ਕੁਟ ਕੁਟ

ਪੂਟ ਪੂਟ ਯਾਰ ਸਤਲੁਜ ਧੀਰ ਭਾਰਾ ਸੀ

ਭਾਰਾ ਸੀ ਕਵਾਦੀਆ ਨੇ ਜਾਲ ਆ ਵਸਾਲ ਸਾਡੇ

ਘਰ ਘਰ ਪੈਰ ਆ ਪਵੰਤ ਨੇ ਪਸਾਰਾ ਸੀ

ਸਾਰਾ ਸੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾ ਕਾਜ ਕੱਢੀ,

ਚਲਕੇ ਕੁਪੰਧ ਪੰਥ ਰਾਜ ਰਾਗ ਹਾਰਾ ਸੀ।

ਕਲਾ ਵਰਤਾਈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਜਗਾਈ ਜੋਹ,

ਭੈਣੀ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਭਯੇ ਭਾਨ ਦੁਲਿਆਲਾ ਸੀ।

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਨਾਮ ਸਾਪੀ ਬਾਪੀ ਸਿਖੀ ਸਾਖ,

ਸਿਦਕ ਤਰੋਸੇ ਤੇਸੇ ਬੋਲ ਤੋਲ ਭਾਰਾ ਸੀ।

ਭਾਰਾ ਸੀ ਜਮਾਲ ਤੇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਭਾਰੀ,

ਨਾਮ ਦਾ ਵਜਲਿਆ ਸਾਰੇ ਜਰ ਤੋਂ ਨਕਾਰਾ ਸੀ

ਰਾਰਾ ਸੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਧਾਧੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ,

ਕਾਮ ਕਰੋਹ ਲੱਭ ਮੋਹ ਦੁਸ਼ਟ ਹੰਗਾਮਾ ਸੀ।

—ਸਤਿਨੁਗ-੨੨ ਮਾਘ ੧੯੯੬

ਦਿਨ ਬਸੰਤ ਦੇ ਆਇਆ

—ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ—

“ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਰੂਪ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ
ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ੧੦੮ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹਿਬ ਬਸੰਤ ਰੂਪ
ਇਸ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੀ
ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਮੁਰਬਾਏ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਟਹਿਕਾ ਦਿਤਾ।

ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਦੇਸ, ਉਹ ਕੁਲ, ਉਹ ਕੌਮ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਅਜਿਹੇ ਅਦੁਤੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕੁਸ਼ਲਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਤਪੰਨ
ਹੋ ਕੇ ਆਪ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰ ਕੇ, ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਸੁਖ ਦਾ ਕਾਰਨ
ਹੋਏ ਹਨ। (੨੨ ਮਾਘ ੧੯੬੪)

ਵਿਸਥ ਅਗਨਿ ਕਹ ਤਪਤ ਹਿਏ ਜਿਨ ਨਾਮਾਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਠਹੇ।

ਗੁਰੂ ਮਤ ਦੇ ਅਨੁਗਾਹੀ ਕੀਤੇ ਪਾਤਰ ਪਾਈ ਭਾਏ।

ਭੰਗ ਅਵੀਸ ਸਹਾਧ ਫੜਾ ਕੇ ਨਜ਼ਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮੰਗ ਖਾਣ ਨੂੰ ਪੰਡਨ ਕੀਤਾ ਦਸ ਧਰਮ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

ਕੁੰਟ ਚੀਕਾ ਵੇਹ ਭਾਵ ਅਰ ਨਰਭਰ ਮਨੋਂ ਟਟਾਈ।

ਮੁਚਿਟਾ ਮੰਗੀ ਕਰੁਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਚਿਤ ਰਸਾਈ।

ਭੁੱਖਾ ਨੰਗਾ ਰੋਗੀ ਸੋਚੀ ਜੋ ਸਟਨੀ ਚਲ ਆਏ।

ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਰ ਪੁਰਮ ਅਨੋਈ ਜੀਵਨ ਸਹਜ ਸਿਤਾਏ।

ਸਿਖੀ ਬਾਗ ਮਿਤਾਂ ਜਦ ਗੁਸਿਆ ਭਾਯੋ ਪਤ੍ਰ ਬਿਨ ਸਾਧਾ।

ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਧਾਰ ਕੇ ਬਾਬਾ ਦਿਨ ਬਸੰਤ ਦੇ ਆਇਆ।

ਰੋਹੀ ਵਿਚ ਗੁਲਜਾਰ ਲਗਾਈ ਸਿਮਰਨ ਜਰਿਤ ਵਰਾ ਕੇ।

ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੋਰ ਹੋਇ ਸਰਤਾਨੇ ਪਾਣ ਪੁਰੋਹੀ ਆ ਕੇ।

ਬਾਲ ਅਵਸਾਧ ਵਿਚ ‘ਵਿਸੇਖ’ ਨੇ ਅਦੁਤ ਮੂਰਤਿ ਚੀਨੀ।

ਜਿਹ ਤੇ ਖੰਡਾ ਟੱਬ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸੁਆ ਭਾਈ ਚੀਨੀ।

ਜਿਸਦੀ ਮਿੱਠੀ ਬਾਣੀ ਅੰਗੇ ਵਿਰੀ ਲੱਗੇ ਚੀਨੀ।

ਦਰਗਨ ਕਾਫੇ ਨੇਤ੍ਰ ਚਿਕਨਏ ਜਿਉਂ ਤਦਿ ਪਿਪ ਗੁਲ ਚੀਨੀ।

ਵਡੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼

—ਕਾਮਰੇਡ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼

“ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ, ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਭੰਡਾ ਬਹੁਤ
ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨੋ ਮਨੋ
ਅਸੂਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿਲਦੇ ਹੁਲਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ ਵੱਡੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਰਦਾ ਰੂਹਾਂ
ਵਿਚ ਉਹ ਇਨਕਲਾਬੀ ਰੂਹ ਭਰ ਦਿਤੀ ਕਿ ਮੁਰਦਾ ਆਦਾਮੀ
ਸੋਸ ਹਲੀਆਂ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਹਰ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਾਨੀ ਕਰਨ
ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੁਸ਼ਲਾਨੀ
ਦੀ ਏਡੀ ਵਡੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਨਵੀਂ
ਜਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ।

ਵਰਿਅਮ

ਵਖਰੇ ਭਾਰਤ

—ਮਾਸਟਰ ਕਾਬਲ ਸਿੰਘ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਲਗਪਗ ਸਵਾ ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੰਦੁ-
ਸਭਨ ਦੇ ਸੁਭਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਰਤੀ ਸਰੋਟੀ ਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ
ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਭਾਰਤਵਰਸ਼
ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸਦਾਚਾਰਕ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਪਲਟਾ
ਦਿਤਾ, ਸਗੋਂ ਰਾਜਸੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ
ਨੀਂਹ ਵੱਖੀ, ਮੇਰਾ ਦਿਬਾਰਾ ਵਸਰੇ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਲਾਈ ਹੋਈ ਇਨਕਲਾਬੀ
ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਹੈ।

**THE TRADERS' BANK LTD.
COMPLETES**

50

(1933-1983)

YEARS OF DEDICATED SERVICE TO THE NATION

**WE PAY 0-25% MORE INTEREST ON SAVINGS
AND TERM DEPOSITS
UPTO 3 YEARS THAN OTHER SCHEDULED
COMMERCIAL BANKS**

***Invest in our attractive deposit schemes
and grow with the growing Bank***

Branches in : PUNJAB, HARYANA, U. P. & DELHI



THE TRADERS' BANK LTD.

(Regd. & H. O. H-72, Connaught Circus, New Delhi)

(Scheduled Bank)

**S. PARKASH SINGH
General Manager**

**S. SHER SINGH SINDHU
Chairman**

दरिआम

ਸਿੱਖ ਮਾਤਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ

—ਭਾਈ ਜੋਦਾ ਸਿੰਘ
ਸੰਪਾਦਕ ਖਾਲਸਾ ਨਿਸ਼ਾਚਰ

ਆਪ ਸਿੱਖ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਸਨ। ਜਦ ਲਾਹੌਰ ਦਰਬਾਰ ਨੇ ਸਰਹੰਦੀ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸੁਧਾਰੀ ਲਈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਵੀ ਨਾਲ ਸਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਆਪ ਦੀ ਬਾਖ਼ਾ ਖਾਲਸਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਭੇਟ ਹੋਈ। ਥਾਣਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਸਿਧ ਤੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਨ। ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਿਪਾਹੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਫੌਜ ਦਾ ਸ਼ਹਨੇਲ ਬਣੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬਿਠਾਇਆ ਤੇ 'ਨਾਮ' ਦਿਤਾ।

“ਥਾਣਾ ਥਾਣੇਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦਿਤੀ ਰਾਮ ਦੀ ਕਹੀ ਅਥਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਕੇ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਾਸਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆਂ ਫਾਂਗਾਂ ਆ ਗਈਆਂ। ਕਲਗੀਧਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਸਮਾ ਗਿਆ। ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਜਲਾਲ ਛਾ ਗਿਆ। ਮੱਥੇ ਤੇ ਨੂਰ ਚਾਕਣ ਲਗਾ। ਅੱਖਾਂ ਸਰਰ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਨਾਮ ਵਿਦ੍ਵੇ ਸਜਰ ਨੂੰ ਵਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਦੀ ਆਖਾਇਆ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਥਲ ਹੋ ਉਨੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਗਣ ਬਣਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖ ਪਿੰਡ ਦੀਵਾਨ ਸਜਣ ਲੱਗੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਬਣੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਜਿਸਨੇ ਆਪ ਦੀ ਹਜਨਾ ਤੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਿਆ ਮਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਰਾਤ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਸਿਦਕ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਹਿਤੀ ਵੇਖੀ ਚਲੁਲੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੋਗਿਆ ਗਿਆ। ਇਤਿਹਾਸ ਦਸਦਾ ਹੈ—ਨਾ ਬੋਦਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦਮਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਖੀਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੈਂਕੜੇ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਲੱਖਾਂ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ

ਕਿਰਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਨਾਮ' ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਸਰਸਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬਿਹਬਲ ਹੋ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਕੁਝਰੇ ਜਮਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਿਆਰ, ਗੁਰ ਮਰਜਾਦਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਕਤਾ ਤੇ ਬਹਿਤ ਬਹਿਤ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਜਿਹੇ ਹੁਣ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਜ ਵੀ ਰਹਿਨੁਆਈ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

“ਅੱਜ ਥਾਣਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੈ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੋਰ ਥਾਣਾ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਉਤਸਵ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਿੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਥਾਣਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਹ ਮਹਾਨ ਫ਼ੌਜੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਹੀ ਸੰਕਲੇ ਨਹੀਂ, ਰਜਾਰਾ ਰੂਪ ਸਿੱਖੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਆਈਆਂ। ਕਲਗੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਸੁਖੀ ਹੋਈਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ-ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਸਿੱਖ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਸੁਲਜ਼ ਅਜਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਲੋਕੇ ਅੱਜ ਰੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ, ਗੁਰਮਤ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਟੋਨਾ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਥਾਣਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਮ ਰਸੀਏ, ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਧਰਮ ਪੁਰਾਤਕ ਜਨੇਨੇਲ ਤੇ ਗੁਰਮਤ ਪਿਆਰੇ ਥਾਣਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਹੇ ਕਲੀ ਦੇ ਸੂਰੇ, ਮਹਾਪੁਰਖ ਦੇ ਜਨਮ ਉਤਸਵ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖ ਮਾਤਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਸਿੱਖ ਥਾਣਾ ਜੀ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਤਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਪੁਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਸ਼ਿ ਜਾਣਗੇ।”

ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਲੋਟੀਆਂ

—ਠਾਲਾ ਧਨੀ ਰਾਮ ਚਾਤ੍ਰਕ

“ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਲੋਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਆਗਾਹ ਜੰਗ ਦਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।”

੨੨ ਮਾਰਚ ੧੯੮੬

ਸਾਡੀ ਬਸੰਤ ਖਿੜ ਪਈ

—ਪ੍ਰਿੰ: ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ

ਕੋਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੁ ਸੁੰ ਗੁਰੂ ਕੋਠਿੰਦ ਹੀ ਮਹਾ-
ਰਾਜ ਦੀ ਅਣਨਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿਗੀ ਹੋਈ ਬਰਕਤ ਦਾ
ਸੂਟਾ ਜੋ ਲਹੀਦਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਕਣ ਖੂਨ ਨਾਲ ਸਿੰਘਿਆ
ਸੀ, ਰਾਜਸਥ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋਏ ਕੋਠਿਆਂ ਤੇ ਕੋਠਿਆਂ ਵਾਲੇ
ਸਿੰਘ ਸਵਾਰਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਰਾਂ ਜਤਾਥ ਪਾ ਪਾ ਮੁਗਰਾ ਦਿਤਾ
ਸੀ। ਸਤਬੁਜ ਦਾ ਪੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਟੱਟਾ, ਸਿੱਖ ਸੰਤਾਂ ਦਾ
ਸਤੀਰ ਟੱਟ ਪਿਆ ਸੀ। ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਲੇ ਆਸ਼ੀ
ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁੱਖਿਆ ਕੇ ਰੂਪ ਚਲੇ ਸੀ, ਆਪੋ ਵਿਚ
ਫਟੇ ਹੋਏ ਖਰਾਬਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆਏ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਹੋਰ ਵੀ
ਤਾਰ ਭਾਰ ਕਰ ਸੁਟਿਆ। ਅਧ ਸੌਂਦਿਆ ਵਾਗ ਪਏ ਹੋਏ
ਸੀ। ਥਲ, ਪਹਾੜ੍ਹਮ ਵਿਚਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਭਲਵਾਰ ਮੁਸ
ਗਈ ਸੀ, ਰਾਂ ਚਲਾਉਣੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਟਕੇ ਟਕੇ ਤੋਂ ਜੋ
ਖਗਲੇ ਵਾਸਤੇ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਜ਼ਾ ਥਲ ਘਾਹਿੰਦ ਹੋ
ਬਦਲਿਸਮਤਾ। ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਮੋਹਿਤਾ ਹੋ
ਕਿਉਂ। ਸੁਰਤ ਰੋਤਾਣ ਤੇ ਸੁਲਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ। ਹੁਦਾਈ
ਦੀ ਰੋਟ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਰ
ਮਾਰ ਸੋਦਣਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਫੌਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ,
ਪਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰੋਸਦੀਆਂ ਕੁਝਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ
ਰਾਬ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਖਲ ਆਇਆ ਤੇ ਬਾਹਮਣ ਫੌਰੀ ਦੀਆਂ
ਬੰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਆਹਦਾ ਹੋ ਕੇਰਾ। ਧਾਕਨਾ ਧਾਕ ਲਈ ਜ ਸਨ
ਵਿਚ ਇਕ ਸੁੰ ਅਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾ ਪਿੰਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਗੁ
ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ। ਮਸ਼ੀ ਮਸ਼ਾਈ, ਦੇਂਦੀ, ਦੇਂਦੀ, ਗੰਥਾਂ, ਭਵੀਰ,
ਫੁਟ ਪ੍ਰੇਤ, ਦੁੱਧੇ, ਸ਼ਹਨ, ਜਾਤਪਾਤ ਤੇ ਵਰਨ ਵੰਡ ਦੇ
ਬਾਇਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇ ਹੁਟ ਪਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀਂ ਕਾਫ
ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਧਾਕਨਾ, ਸਾਦਾ ਧਾਣਾ, ਸਾਦਾ ਪਹਿਰਾਣਾ
ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਅਖਾਉਣਾ। ਪਸ
ਇਸ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਦੀ ਚੰਗ ਸੀ ਜੁ ਪੰਥ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀਂ
ਬਹਾਰ ਆ ਗਈ। ਨਵੇਂ ਮੌਲੇ ਖਿੜ ਪਏ। ਪੰਥਿਕ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ
ਚਾਰ ਚੋਦ ਲੱਗ ਗਏ ਨੇ ਜਿਥੇ ਸਾਡਾ ਅੰਤ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼

—ਸਦ: ਗਿਆਨੀ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ 'ਦਰਦ'

...ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ
ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਪੰਥਕ
ਜਥੇਬੰਦੀ ਪੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ
ਵਿਚ ਬੜੀ ਰਿਵਾਜਦ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਨਾ ਸਿੱਖ ਤਖਤਾਂ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਹਲਕੇ ਸਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ
ਹਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਥ ਅੰਦਰ ਧਾਰਮਕ ਉਤਸ਼ਾਹ
ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਤਹ ਸਕਦੇ। ਵਿਜਯੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ
ਦੂਜੇ ਸਿੱਖ ਸੂਬਾ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ
ਸਵੈਮਾਨ ਦੀ ਸਪਿਰਟ ਤੇ ਸਾਹਮਕ ਜੋਸ਼ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਤਨ ਆਰੰਭ ਦਿਤੇ ਸਨ। ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਹਾਲਤ
ਨਿਘਰਦੀ ਚਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਠੀਕ ਅਜਿਹੀ ਨਾਜ਼ਕ ਤੇ
ਤਾਈ ਲੋੜ ਸਮੇਂ ਸੁਮਾਨ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਿਲਨ
ਵਿਚ ਨਿਤਰੇ...

ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਤੂਬਰ ੧੮੫੦ ਤੋਂ ੧੮੫੨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ
ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਪੰਥ ਨੇ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼
ਸੁਰਬੀਰ ਅਤੇ ਆਗੂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਸਨ।"

੨੨ ਮਾਘ ੧੮੯੪

ਉਹੋ ਸਾਡੀ ਯਸ਼ਤੀਆ ਪਿੜ ਪਈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸ
ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ? ਕਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮੋਹੀ ਵਾਲੇ ਘਰ
ਜਿਥੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜਾਰ ਲਾਈ। ਇਕੋ ਨੇ। ਉਹ
ਕੌਣ ਸੀ? ਜੋ ਭੋਲੀ-ਵਿਭੀ ਸੁਨਿਆ ਸੀ, ਅਜ ਅਸੀਂ ਉਸ
ਨਾਲ ਸਤਿਸੰਗ ਮਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤੇ ਜਦ ਤਕ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ
ਰਹਾਂਗੇ ਇਹ ਬੰਸਤ ਪਿੜੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ
ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਤਾੜੀ ਰਖਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਸੁੰ ਧਾਥਾ ਰਸ ਸਿੱਖ ਜੀ ਦੇ ਧਾਥਾਦ ਤੋਂ
ਅਸੀਂ ਚਮਤੇ ਰਾਮ ਦੀ ਕਾਢ ਵਿਚ ਟਿਕੀਏ ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿੱਖ
ਸਥਾਨ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਹੀ
ਇਹ ਬੰਸਤ ਸਾਡੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਬੰਸਤ ਹੋ ਜਾਵਦੀ ਹੈ।

੧੦ ਮਘਰ ੧੮੯੩

ਸੁਤੰਤਰਤਾ, ਧਰਮ ਦਾ ਅੰਗ

—ਬਾਬੂ ਹਾਜ਼ਿਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ

“ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ੧੮੧੫ ਈ: ਮੇਂ ਹੁਆ ਯਾ। ਉਹੁ ਮੇਂ ਆਪ ਭੋਜ ਮੇਂ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਥੇ, ਪਰ ਆਪ ਕਾ ਮਨ ਤੋਂ ਰਾਗਦਨ ਭਗਤੀ ਮੇਂ ਬਾ ਅੰਤ ਜਾਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਕ ਸਿੰਘ ਕੇ ਜਿਯੋਗ ਵਸ ਦਰਸਨ ਹੋ ਗਏ, ਆਪ ਨੇ ਚੀਖਣਾ ਲੇ ਲੀ, ਭਜਨ ਮੇਂ ਅੰਤ ਹੀ ਮਸਰ ਹੋ ਗਏ। ਕੁਛ ਦਿਨੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਆਪਨੇ ਹਠ ਕੇ ਸਾਧੂ ਰੂਪੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਂ ਭਗਾ ਕਰ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਤੀ ਅੰਗ ਨਾਮ ਕਾ ਹੀ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਆ। ਆਪ ਨਾਮ ਪਰਚਾਰ ਕਰਤੇ ਸੋ, ਇਕ ਲੀਏ ਆਪ ਕੇ ਅਨੁਯਾਈ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੁਏ। ਆਵਰ (ਸੂਤਰ) ਮੇਂ ਆ ਕਰ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਚੋਰੋ ਸੋ ਲੀਆ ਕਰਤੇ ਥੇ, ਇਸ ਲੀਏ ਜਨਤਾ ਮੇਂ ਉਠ ਕੇ ਕੁਕਾ ਨਾਮ ਸੋ ਦੀ ਟੋਂਗ ਕਹਿਲੇ ਲਗੇ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੇ ਪ੍ਰਾਧ ਭੀਨ ਲਾਖ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖ ਹੋ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕੇ ਭੀ ਧਰਮ ਕਾ ਅੰਗ ਸਮਝਤੇ ਥੇ।

ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਜੋ ਅਸਹਿਯੋਗ ਟਿਕਨੇ ਚੋਰ ਸੋ ਹਲਾਇਆ, ਉਸਕਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰਾਧ ਪਰਥਮ ਵਰਜ ਪੂਰਵ ਹੀ ਨਾਮਧਾਰੀਓ ਮੇਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਆ ਥਾ। ਉਨਕੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੇਂ ਪਾਂਚ ਚੀਜੇ ਹੋ (੧) ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਕਾ ਵਹਿਸਕਾਰ (੨) ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾ ਵਹਿਸਕਾਰ (੩) ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾ ਵਹਿਸਕਾਰ (੪) ਬਦੇਸ਼ੀ ਬਸਤਰੋਂ ਕਾ ਵਹਿਸਕਾਰ (੫) ਅੰਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮਾਨਨੇ ਜੋ ਇਨਕਾਰ ਜੋ ਅਪਣੀ ਅਤਮਾ ਕੇ ਵਿਰੁਧ ਹੋ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਸਦਾ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰ ਹੀ ਜੋਰ ਦੇਤੇ ਥੇ ਪਰ ਇਕ ਅਨਯਾਈਓ ਨੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਅੰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਗਵੇ ਕੇ ਖਘਾ ਕੇ ਲੀਏ ਗੁਫ਼ ਕੇ ਨੇ ਕੁਛ ਬੁਖੜੀ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਡਾਢਾ ਇਸ ਪਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪਕੜੇ ਜਾਣੇ ਲਗੇ। ਅੰਤ ਲੋਗੋਂ ਪਰ ਸਮਝੀ ਹੋਨੇ ਲਗੀ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖੋਂ ਕੇ ਬੁਲਾ ਕਰ ਕਣਾ ਕਿ ਤੁਮਨੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਕੀ, ਅੰਤ ਦੁਹਰ ਬੇਕਤੂਰ ਲੋਗੋਂ ਪਰ ਸਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤਮਹੀਂ ਆਪਣਾ ਕਸੂਰ ਮਾਨ ਲੇਣਾ ਚਾਹੀਏ। ਜਿਹਨੇ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਆ ਥਾ ਅਦਾਲਤ ਮੇਂ ਜਾ ਕਰ ਕਸੂਰ ਮਾਨ ਲੀਆ ਅੰਤ ਇਨੇ ਵਾਜੀ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸੇ ਉਨਹੋਂ ਨੇ ਹੰਸਤੇ ਹੰਸਤੇ ਸਜ਼ਾਕਾਰ ਕੀਆ।” ੧੦ ਮਾਘ ੧੯੯੨

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਆਪ ਦਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ

—ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਰਗ ਦੁਹੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਾਣ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪੈਣੀ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋ ਮਹਾਨ ਹੋਰਵਤਾਸਾਲੀ ਪਰੀਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਖਾਏ ਹੋਏ ਗਏ ਨੂੰ ਅਸਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਮਯਾਬੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ੧੫ ਸਾਲ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦੇ ਉਪਰੰਤ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਗਤਮ ਪ੍ਰਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਮਲੀ ਸਕਲ ਦੋਣ ਨਹਿਰ ਆਪ ਨੂੰ ਕਠਿਨ ਘਾਲਣਾ ਘਾਲਣੀ ਪਈ ਸੀ।

ਮੈਂਨੇ ਵਿਚਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿੱਖ ਸਾਡੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਉਤਰੇ ਮੇਂ ਆਪ ਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਚਲ ਪਏ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕੁਝ ਵਿਭ ਬੇ-ਹੱਦ ਸਰਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਬ ਨਵੀਂ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਅਜਮਾਈ ਹੋਈ ਵੀਰਤਾ ਦਾ ਸਦਕਾ, ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਵਾਇਤਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਜੰਗੀਆਂ ਬਹੁਤ ਢੇਰੀ ਟੁਟ ਜਾਵੇ।

੨੩ ਮਾਘ ੧੯੯੩

ਵਰਿਆਮ

੧੧

ਨਾਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ

—ਭਾ: ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਕਰਵਰਤੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਹਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਰਾਨੀ ਵੀਰਨ ਬਾਬਤ ਕੁਝ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਧਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹਲਾਏ ਹੋਏ ਮਾਧਰ ਦੇ ਚਕਰਵੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ...

...ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਹਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰ ਅਗਾਠ ਸੰਤ ੧੬੭੨ ਆਪ ਸੁਦੀ ੫ ਨੂੰ ਹਾਈਆਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿੱਖ ਪਾਨਹਾਲ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਆਪ ਦਾ ਰੂਪ ਭਲਿਆਈ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਭਲੀ। ਇਸ ਹੁਦੀ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਫੜਦੀ ਜੁਆਨੀ ਵਿਚ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿੱਖ ਸੰਨਾ ਵਿਚ ਫੜਤੀ ਹੋਏ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਹੀ ਚਿਤ ਬਾਅਦ ਫੌਜ ਦਾ ਗੁਜਰ ਹਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਥੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਮੌਲੇ ਹੋਏ। ਬਾਬਾ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁਝ ਸ਼ਰ ਦੇ ਬਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਪਕੇ ਭਗਤ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਤ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਪੈਰੋਕਾਰ ਤੇ ਗੁਰਮਰਯਾਦਾ ਦੇ ਅਧਿਕ ਹੋਏ ਹਨ। ਗੁਰਮਰਯਾਦਾ ਦੇ ਕਠਨਹਾਰ ਆਪ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਅਨਮਤੀ ਅਜਰ ਪੰਥ ਵਿਚ ਹਨੇਰਾ ਪਾ ਦਿਹਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਿਸੰਗ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਨੈਕਟੀ ਫੌਜ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਨਿਰੰਤਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ ਅਰਪਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅੱਠ ਤਾਜ ਵਿਚ ਮਗਨ ਰਹੇ। ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਮੁਸ਼ਕੀ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕ ਕੇ ਖਿਟਾਓ ਖਲੋਤੀ। ਇਹ ਭੇਦਰੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਤੇ ਹਿੰਦ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਦੁਹ ਰਹੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ 'ਨਾਧਾਰੀਏ' ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਨਾ ਜਰ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ, ਕੁਝ ਮਾਰਨ ਲਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਹਮੇ ਨਾਲ ਲੱਕੀਂ ਕੂੜੇ ਸੰਦਨ ਲੱਭ ਪਏ, ਉੱਥੇ ਕੂੜੇ ਪਦ ਸੰਪੂਰਣ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਰਾ ਸਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਵਕਰ ਇਸ ਸੰਪੂਰਣ ਦਾ ਇਤਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਪ ਦੇ ਪੰਡੇਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣੀਂਦੀ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਕ ਵੱਡੇ ਤਾਂ 'ਕਸੇ ਸਕਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਤ ਲੱਖ ਦਸੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਨਾਭ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਚਿਅਦਾ ਸੀ।

੨੯ ਮਾਘ ੧੯੯੮

ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਜਾਦੂ

—ਭਾ: ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ

"ਜਿਥੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਤਹਾਸ ਅਦੁਤੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਨਾਧਾਰੀ ਇਤਹਾਸ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਆਪ ਜੀ ਹੈ। ਜਦ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿੱਛੇ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਜੀਵਨ ਤੇ ਅਰੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੀ ਦਫ਼ਾ ਬਕੀ ਭਾਂਵੇਂ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਹਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਾਧਾਰੀ ਸਾਜ ਕੇ ਰੋ। ਇਹ ਮੁੜ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਹ ਆਵੁਲਕ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਤੇ ਲਾਜ਼ਵਾਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਰਜਨ ਬੰਦਗੀ ਤੇ ਸੁਰਬੀਰ ਖਲਸਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕੰਮ ਵਿਚ ਭਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕਿਸ ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਲੀ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਤੇ ਕੌਮ ਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾਗਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿੱਚੀ ਵਿਖਾਇਆ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਨਾਧਾਰੀ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਹੰਸੂ-ਹੰਸੂ ਕਦੇ ਦਰਦੀਆਂ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ :

"ਜੇ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਨ ਕਾ ਬਾਉ ॥
ਸਿਰ ਧਰ ਫਲੀ ਤਗੀ ਮੋਹੀ ਆਉ ॥
ਇਕ ਮਾਰਗ ਪੈਰ ਧਰੀਐ ॥
ਸਿਰ ਦੀਜੇ ਕਾਨ ਨਾ ਕੀਜੇ ॥"

ਕਦੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਮੌਤ ਹਾਈ ਹੂੰ ਵਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ਗਾਨੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਬਹੀਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ 'ਇਕ ਦੂਜੇ' ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਦੌੜਦੇ ਭੱਜਦੇ ਭੱਜਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਧਰਮ ਤੇ ਕੌਮ ਹਿਤ ਸੋਚਾ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਨਾਨਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਬਦਤੀ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਾਪਦੇ ਅਸੀਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਉੱਡਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ...ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਜਾਦੂ...ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਕਿਥੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

੨੯ ਮਾਘ ੧੯੯੮

ਅਰ ਗੋਰ ਕੇ ਦੰਦ ਵਹੇ ਹਮ ਬਉ,
ਜਉ ਹਮ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋਹ ਕਰੇ।
ਜਬ ਆਏ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਪਾਨ ਕਠੇ,
ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੇਂ ਤਬ ਸੂਝ ਮਰੇ—ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦਤਾਰ

ਵਹਿਆਮ

ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ

—ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਗਲੀ—

ਸ: ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀਚ ਪਿੰਡ ਬਗਲੀ ਕਲਾਂ ਜਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਤਾਂ ਵਿਚ
ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਨਮੂਨਾ ਇਥੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।—ਸੰਪਾਦਕ

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਦੇਸ਼

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਓਹ ਨਾ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਲੋਕੋ
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਸਰੂਪ ਵੇਹ ਰੱਖ ਦਾ ਹੈ ਜੁਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰਦਾਰ ਲੋਕੋ
ਏਸੇ ਜੂਨ ਅੰਦਰ ਮਿਲਦਾ ਰੱਖ ਨੂੰ ਹੈ ਸੋਖ ਮੁਕਤ ਮਿਲਦੀ ਏਸੇ ਵਾਰ ਲੋਕੋ
ਏਸੇ ਜਨਮ ਅੰਦਰ ਭਗਤੀ ਭਜਨ ਧਰਮੇ ਬਣਦੇ ਰਾਜੇ ਰਾਣੇ ਰਾਜਦਾਰ ਲੋਕੋ
ਮੁੱਖ ਮੋਖ ਰੱਖੋ ਕਰੋ ਭਜਨ ਭਾਣੀ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਲਾਹਾ ਪਏ ਭਾਰ ਲੋਕੋ
ਲੋਕ ਮੋਹ ਤਿਆਗੋ ਨਗੀ ਵੇਰ ਯਾਗੀ ਕਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਰਸੇ ਹੋਕਾਰ ਲੋਕੋ
ਭਰੋ ਮਾਸ ਮਦਰਾ ਕਰੋ ਜੀਵ ਰਖਣਾ ਬਣੋ ਦੇਵਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾਰਾਰ ਲੋਕੋ
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬੇਅਰਥ ਨਾ ਜਾਨ ਦੇਵੇ ਨਿਖਣਾ ਲਓ ਸਾਡੀ ਬਿਰਧਾਰ ਲੋਕੋ
ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਬਦੇਸ ਦੇ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਕਰੋ ਖਦਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਥਾਰ ਲੋਕੋ
ਮੰਤ੍ਰ ਭਜਨ ਠੇ ਕੇ ਪੀਓ ਪਾਹੁਲ ਧੰਨਾ ਪਾਓ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਫਲਚਾਰ ਲੋਕੋ
ਸੁਸ ਸੁਸ ਪ੍ਰਾਣਮਾ ਜਪੋ ਵੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦਾ ਓਹੀ ਉਪਕਾਰ ਲੋਕੋ
ਦਸਤਾ ਹਿਰ ਪ੍ਰਮਾਣਮਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੈ ਭਝੋ ਰਾਹ ਨਿਧਾ ਦੁਲਹਾਰਾ ਲੋਕੋ
ਦਨੀਆ ਹਿਰ ਸਰਾਂ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੀ ਰੋਨ ਕੰਟ ਠੰਗੀ ਮਿਲਕੇ ਧਾਰ ਲੋਕੋ
ਸਪਨੇ ਵਾਰ ਏਹ ਆਰਣਾ ਸਰਤ ਉਤੇ ਮਿਥਕ ਕੁਲ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲੋਕੋ
ਕਸਕੇ ਸੂਮ ਦੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਜਾਲ ਅੰਦਰ ਸੰਦਾ ਹੋਂਦਸਾ ਪਿਆ ਖਵਾਰ ਲੋਕੋ
ਬੂਠੇ ਕੁਲ ਬੋਝੇ ਪੰਢੇ ਜਗਤ ਦੇ ਨੇ ਜਾਹਾ ਹੋਪ ਲੋ ਅੱਖ ਉਧਾਰ ਲੋਕੋ
ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੂਤ ਨਾ ਪਿਉ ਨਾਈ ਨਪੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁੰਨ ਲੋਕੋ
ਕੁਲ ਜਾਈ ਕੁਲਖੇ ਦੇ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਜਿਤੀ ਮਜ ਹੋਕਾਰ ਨੇ ਮਾਰ ਲੋਕੋ ।
ਆਓ ਆਓ ਏਹਰ ਰਸਤੇ ਪਾਓ ਸਿਧੇ ਕਰੋ ਭਜਨ ਜਾ ਮਿਲੋ ਕਰਕਾਰ ਲੋਕੋ
ਅੰਦੇ ਨਾ ਗਵਾਏ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧੀਰਾ ਕਰੋ ਘਾਦ ਕਾਏ ਮਿਰਜਪਾਰ ਲੋਕੋ
ਏਸ ਵਾਰੀ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਭਾਰ ਦਿਨੇ ਬੰਸਾਰ ਲੋਕੋ
ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਜਹਾਜ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਭਵਜਲ ਸਾਰਗਾਂ ਤੋਂ ਦਿੰਦਾ ਭਾਰ ਲੋਕੋ

ਵਰਿਆਮ

੧੧

ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ

ਨਵੇਂ ਗੁਰਾਂ ਸਾਜੇ ਜੇਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਲੋਂ ਰਚਾਇਓ ਉਠ ਇਨ੍ਹਾਨ ਕਰਦੇ
ਸੁੱਚ ਸੰਧ ਵਖਰੇ ਖਦ੍ਗਪੰਥ ਸਾਧੇ ਸ੍ਰਾਮ ਸ੍ਰਾਮ ਦੀ ਭਜਨ ਭਕਤਾਨ ਕਰਦੇ
ਅਸਈ ਦੇਵਤੇ ਹਿਰੀ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹਰਦਮ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ
ਨਾਮ ਜਪਨ ਦਾ ਸਦਾ ਵਰਨਾਮ ਸਿੰਘਾ, ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਜਹਾਨ ਕਰਦੇ ।

ਮਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਜੀਘ ਜੀ ਕਰਦੇ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਸੀਗੇ
ਤਿਆਗੇ ਚੋਰੀ ਖਾਰੀ ਠਗੀ ਮਾਸ ਮਦਰਾ ਸਾਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨੇਕ ਦੁਰਮਾਨ ਸੀਗੇ
ਓਹ ਲੋਕ ਜੋਹੜੇ ਖਿਯਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਪੀ ਪੁਰਖ ਓਹ ਨੱਗ ਸ਼ੋਰਾਨ ਸੀਗੇ
ਚਾਨ ਚਲਣ ਮੰਦੇ ਖਾਂਦੇ ਮਾਸ ਮਦਰਾ ਐਥਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀਗੇ
ਸਿਖਿਆ ਜੋਹਰ ਵਰਤੀ ਲਗਦੀ ਉਨਾ ਨੂੰ ਸੀ ਅੰਬੀ ਸਿਖ ਜੋ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਸੀਗੇ
ਪੈ ਗਏ ਵੇਰ ਓਹ ਲੋਕ ਤਰਨਾਮ ਸਿੰਘਾ ਜੋਹੜੇ ਕੌਮ ਘਾਤੀ ਵੈਦੀਮਾਨ ਸੀਗੇ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਵਨ

ਸੌਦਣ ਲਈ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਹੁਕਮ ਭੇਜਣਾ ਹੋਜ਼ ਕ੍ਰਾਹ ਸੁਣ ਲੈ
ਅੰਤਰਯਾਤਰਾ ਸੇ ਸਾਰਾ ਸਮਝ ਕਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਨੂੰ ਭਯਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਖੀਨ ਪਾਭ ਜਰੀਆ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਚੋਰੇ ਮਦਮਲੀ ਜੋਥੇ ਉਜਾਹ ਸੁਣ ਲੈ
ਅਸਣ ਬੰਨਕੇ ਸੀਸ ਤੇ ਜਿਸਮ ਉਤੇ ਖੁਕਲ ਕੰਢਲੀ ਦੀ ਲਈ ਮਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਛੱਡ ਗੈ ਕੱਚਰ ਘੋੜੇ ਖੜੇ ਸਤਿਗੁਰ, ਰੱਖੇ ਉਤੇ ਹੋ ਗਏ ਅਸਵਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਚੱਠੇ ਚੱਠੇ ਰਾਜੇ ਜੋਗੀ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸਦੇ ਫੜਕੇ ਸਹਿਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਚੱਠੇ ਵਿਛੜ ਜਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਰੋਣ ਲਗੇ ਕੁਥਾਂ ਮਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਖੜੂ ਕੇ ਚੋਰ ਪੀਤਲ ਦਿਤੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੀ ਫੇਰ ਸੰਗਤ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਭੇਟੀ ਸਾਹਿਬ ਆਕੇ ਫੇਰ ਮਿਲ੍ਹੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੀਤਾ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਹ ਸੁਣ ਲੈ
ਜਦ ਦੇ ਗਏ ਆਏ ਨਹੀਂ ਅੰਜ ਭੱਠੀ ਸੰਗਤ ਦਿਤੀ ਕਿਉਂ ਕੁਰਾਂ ਵਿਸਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਪਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈ, ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਖਾਨਾਂ ਸੁਬੰਦਾਰ ਸੁਣ ਲੈ
ਉਨੇ ਵਕਰ ਖਿਠਾਨਕੇ ਰੇਲ ਅੰਦਰ ਧੀਤੇ ਮੁਲਕ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਖਾਹ ਸੁਣ ਲੈ
ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹਨਾਮ ਸਿੰਘਾ ਯੋਗਮੋਟ ਨੇ ਦੀਏ ਉਤਾਰ ਸੁਣ ਲੈ ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਤਾਂ, ਮਹੰਤਾਂ, ਪੁਜਾਰੀਆਂ, ਤੇਰੇਦਾਰਾਂ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਰਈਸਾਂ, ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਚੇਰਮਿਟ ਨੂੰ ਲਿਪਟਾ
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੇ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਗਦਰ ਏਸ ਅੰਦਰ ਹਰਭ ਚਾਹ ਹੋਏ
ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਜੰਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਹੋਏ
ਗੋਰਮਿਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਪੰਜਾਬ ਸਾਰਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੋ ਰਾਬੰਦਾਰ ਹੋਏ
ਗੋਰਮਿਟ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਰਹਨਾਮ ਸਿੰਘਾ ਵੱਲ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰ ਹੋਏ

ਆਏ ਖਡ ਮਰਾਸਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਲ ਸੁਣਾਇ ਦਿਤੇ
ਦਸਖਰ ਕਰੇ ਹੋਏ ਫੜੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਆਲ ਲਾਪਾਇ ਦਿਤੇ
ਉਸੀ ਰੋਜ ਬਿਨਾਲ ਸਪੈਸਲਾਂ ਮੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਾਗਰਾਂ ਪਾਰ ਪੁਰਾਇ ਦਿਤੇ
ਦਿਤੇ ਭੇਜ ਰੰਗੁਨ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘਾ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਛੱਡ ਫੁੜਾਇ ਦਿਤੇ

ਰਬੀ ਰੂਹ ਦੇ ਪੂਰਣੇ

—ਸ. ਸ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ

ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦਾ ਸਤ ਤੋਂ ਵਧੇਰਾ ਦਰਜਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਸਤੀ ਵਾਕਈ ਸਤਿਕਾਰ ਯੱਕ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਸੰ ੧੦੮ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜੀਵਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪਿਆਲ ਦੁਆਇਆ ਤਾਂ ਇਉਂ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਅਸੂਲਾਂ ਵਲੋਂ ਇਕ ਨਮਾਤਰੀ ਸਿਖ ਦੀ ਸਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਥਾਲਰੀ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀਂ।

ਹਿਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੋਖੀਏ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ ਇਹੋ ਅਸੂਲ ਅਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜ ਤੋਂ ੫੦-੬੦ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਖਾਏ, ਜਦਕਿ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਾਜਸੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਰਾਗਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪ ਸਾਂਤਮਈ ਸਤਿਆਗ੍ਰਹੀਆਂ ਜਾਂ ਨਾ-ਸਿਲਵਰਤਨੀਆਂ ਦੀ ਹਉਮੈਂ ਹੱਲਾਬੋਰੀਆਂ ਤੇ ਠੱਕ ਵਤਿਆਈ ਦੇ ਪੱਠੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਸਗੋਂ ਆਂਢੀ ਗੁਆਂਢੀ ਆਪਣੇ ਬਿਰਾਨੇ ਸਤ ਜਾਨੀ ਦਲਾਣ ਸਨ। ਤਾਂ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰੱਬੀ ਰੂਹ ਦੇ ਇਹ ਸਭ ਪੂਰਨੇ ਸੁਤਾਵਿਕ ਸਨ। ਕਿਤੋਂ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਬੋਰ ਲਾ ਕੇ ਸੋਚੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤਰਾ ਸਾਲ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਬੇਗੁਜ਼ਾਰ ਕੰਤਾਬਾਂ ਦੇ ਮੁਰਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਨਿਖਾਈਆਂ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਭੇਡੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਕ ਲਾਗਰੀ ਤੋਂ ਸੋਧੀਆਂ ਕੀ ਸਾਧਾਣਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਦ ਅਜੋਂ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਰਾਜਸੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਆਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਮੁਲਕੀ ਰਾਜਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੋ ਜੀ ਹੁਕਮ ਸਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਸਿਰੇ ਹੱਥ ਵਲੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੋ ਉਹਨਾਂ ਗਲਾਂ ਤੋਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਹੋ ਨਤੀਜਾ ਕਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਉਹੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਮਾਤਰੀ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਜਰੂਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਯੂਰੋਪਲਮ ਨਾਲੋਂ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਜਰੂਰ ਹੀ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ

ਵਰਿਆਮ

ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਮਹਾਂਪੁਰਖ

—ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ

“ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਪਿਛੋਂ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਰੰਗ ਉੱਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਖੇਰੂ ਖੇਰੂ ਹੋਈ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਗਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪਿਆਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪੋਂ ਟਪੇ ਵਿਚ ਜੁਟਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਆਪ ਨੇ ਸੋਚੀ ਸੀ।

ਸਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੁਲੀ ਹੋਈ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਰੰਗ ਕਰਾਇਆ ਤੇ ਨਾਮ ਫਾਟੀ ਦਾ ਲਜ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਹਥੋਂ ਫੁਟ ਜੁਗਾ ਸੀ, ਬੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸਿਤਾ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਰੰਗ ਬਹਿੰਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਣਖ ਗੀਤਰਾ ਨੇ ਹੁਲਾਰਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪਨਾ ਵੇਖਣ ਲਗ ਪਏ।

ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਵੇਖਣ ਦੇ ਅਸਾਧ ਵਿਚ ਆਪ ਆਪਣੇ ਜਦੀ ਮਸਹੂਰ ਸੂਝਿਆ ਸਟੈਂ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਿੱਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਨ ਸ਼ਾਨ ਕਾਇਮ ਰਖਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਭਾਰੀ ਕੁਲਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਵਾਰਥ ਰਸ ਹੋ ਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਹੀ ਵਿਸਾਰ ਗਏ।

ਹੈ, ਤੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਬੀਤਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਚਰਚ ਈਸਾ ਨਾਲੋਂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤਲੀਮ ਦਾ ਆਸਰ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਉਤੇ ਵਧੇਰੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈ।

—੧੮ ਸਾਖ

WITH

BEST

COMPLIMENTS

FROM

ਵਧੀਆ, ਸਵਾਦਿਸ਼ਟ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਬਿਸਕੁਟ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ

ਅੰਬਰ ਫੂਡਜ਼
ਹੈਦਰਾਬਾਦ

AMBER FOODS

Amber pet HYDERABAD

(A.P.)

ਕੀ ਉਹ ਭੁਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ

—ਸਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ—

ਕੁਝ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹਾਲੇ ਤਕ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਹਿਮੀਅਤ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਅਸੀਂ ਕੁਝਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਸ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਲੋਕ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਣਗਿਹਣੀ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਸਾਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ "ਮੁਰਖਤਾ" ਵਿਚ ਵੀ ਚੇਰ-ਪਰੇਮ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੇ ਰਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਦੇ ਚਹਾਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਵੀ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਤੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ "ਜਿਹ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ" ਦੇ ਅਕਾਸ਼ ਗੁੰਜਾਉ ਜੋਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼-ਪਤਾਲ ਇਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖ-ਵਿਕਰ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦੀ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਭੁਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਸੁਇਦ ਆਵਲਤਾ ਤੋਂ ਖਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ ਦਾ ਬਹਾਦਰ ਵਿਭੀਅਮ ਵਾਲਿਸ ਦੀ ਤਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਮੌਤ ਦੀ ਜਜ਼ਾ ਦਾ ਭਾਗੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਤਾਂ ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਅਸਫਲ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਭੁਲਾ ਕੇ ਪੁਪ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿਤੇ ਜਾਣ?

ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਸਤੋ ਨਿਰਾਸ਼ਾ: ਭਾਵ ਨਾਲ 17 ਮਾਰਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਅਗਿਆਨ-ਭਰਾਪੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸਮੁੱਚਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬੋਝੀ ਸਿਰੀ ਥਾਂ ਹੋਣੇ ਵੀ ਬਿਜਾਈਏ?.....

... ..

...ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਪਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਰਾਪੀਨਤਾ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੜਕੀ। ਉਹ ਸਮਝ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਮਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਵਾਧੀਨਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤਕ ਫਸ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਅਜੇ ਕੁਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੀ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਦਰ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਕਹਿ ਜੁਝਾ

ਵੇਖੇ ਸੁਣੇ ਸਨ। ਉਹ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਨੱਸ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਖੋਖਲਾ-ਪਲ ਖੂਬ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖ ਕੇ, ਇਕ ਪਰੋਕਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕੰਮ ਆਰੰਭ ਦਿਤਾ। ਕੁਝ ਤਕ ਸਿਰਫ 'ਉਪਦੇਸ਼' ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀਕਾ ਅਤੇ ਮੰਗਣਨ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹੀ ਨਾਮਿਲਵਰਤਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜੋ 1920 ਵਿਚ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਮਿਲਵਰਤਣ ਮਹਾਤਮਾ ਦੀ ਨਾਮਿਲਵਰਤਣ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਵਧ ਕੇ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ, ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਰਾਇਤਾਂ ਦੀ ਭਾਇਮੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਠਾਣੀ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ, ਬਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਹਿੰਮ ਬਾਈਕਾਟ ਨਾਲ ਰੋਲ, ਭਾਰ ਅਤੇ ਡਾਕ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਵੀ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇਸ਼ ਚਿੰਨਾ ਸਾਧ-ਸੌਂਝ ਹੀਣ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦੀ ਗਲ ਸੋਚੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਕ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਆਪਣਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਨੰਦ ਦੇ ਲੇਖ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੁਰਾਬੀ ਪਹੁੰਚਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਵੇਚੱਖੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਚੋਰ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਇੰਨੀ ਵੇਰ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਚਰੀ ਨਜ਼ਰ ਰਖਣ ਲਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਨੱਧ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਗਈ।.....

ਕੁਝ ਭਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੜੇ ਪਰਤਾਪੀ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰਸ਼ਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਤਮ ਬਲ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹੀਬਾਂ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ। ਹਰਿੰਦ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਦੇ ਬੰਨ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਛਾ। ਭਗਤ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਦ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦੋ ਬਲਾਸ਼, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਣਾ ਲੰਘ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਵੇਚਾਗੇ ਮਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?" ਪਰ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਣਤ ਭਗਤ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਇੰਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਖਸੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵ੍ਰਧ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰ ਗੋਬਲ ਹੋਂਦ ਇਕ ਲੇਖ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਾਚੀ ਦਾ ਭਰਾ ਇਕ ਮਾੜੇ ਚਾਲ-

ਭਲਨ ਦਾ ਬੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਕ ਪੀਟ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਕ ਵਾਰ ਬਦਲ ਦਿਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿ ਕੋਈ ਭਲਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਸੁਧਿਆ ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹਿਰੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੁਗਮੰਨ ਲਿਆ। ਜਦ ਜੱਸ ਨੇ ਪੈਰਾਨਗੀ ਨਾਲ ਪੁਛਿਆ, “ਤੇਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਤਕ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਲਨ ਬਾਰੇ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੱਕ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਤੂੰ ਅਚਾਨਕ ਜੁਗਮ ਮੰਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸੁੱਟੇ ਕਿਉਂ ਦਿਤਾ? ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਇਹੀ ਆਖਿਆਨੀ ਹੈ”।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਪਛਾਣ ਦਾਹਿਆ। ਇਕ ਸਕ-ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਬੋਲਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਧੜਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਾਨੀ ਬੰਦ ਪੱਥਰੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਏਗਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵੀਹੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਅਸਰਵਾ ਦੇ ਦਿਤਾ। ਅਰਸਰਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਸਰਵਾ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਉਤਰ ਦਿਤਾ, “ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਇਹੀ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਲੇਸੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ੀ ਬਿਨਕੁਲ ਨਾ ਕਰੋ।”.....

(ਇਕ ਭੱਖੇ ਲੋਧ ਵਿਚੋਂ.....)

!!ਭਾਦਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਨੇਸ਼ਨ

...ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਗਰਾਮ ਦੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਵਿਚ ਇਹ ਠੰਕ ਵਜਾ ਕੇ ਦਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੇਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੱਮਤ ਵਾਲੇ ਸਾਥਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਗਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਲੜਾ ਲਿਆ। ਸਾਂਤਮਈ ਦੀ ਸਾਨਦਾਰ ਜੰਗ ਲੜੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਰਧ ਨਾ-ਮਿਲਵਰਤਣ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚਲਾਈ। ਸਰਕਾਰੀ ਤਾਕਤਮਾਨਾਂ ਦਾ, ਹੋਲਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਦਾ ਬਾਇਕਾਟ ਕੀਤਾ। ਸੁਦੇਸ਼ੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਵੀ ਬਾਨੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜਥਾਵਰਤਨ ਹੀਤੇ ਹਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਸਨ।.....ਜੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹੰਗ-ਨਾਗੀਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅੱਜ ਆਪ ਭਾਦਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਨੇਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੰ ਜਾਂਦੇ।

‘ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਗ਼ਜ਼ਨ’

ਜੂਨ ੧੯੭੨

ਕੂਕਾ ਪਸਟਲ ਸਰਵਿਸ (ਕੂਕਿਆਂ ਦਾ ਡਾਕ ਪ੍ਰਬੰਧ)

ਜੇਜਰ ਪਰਬਿਨਚ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਂਮਿਡਰਾ

ਕੂਕਿਆਂ ਜਾਂ ਸੰਤ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦਾ ਆਪਸ ਦੀ ਡਾਕ ਦਾ ਅਪਣਾ ਹੀ ਨਿਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲਾਮਤ ਯੋਗ ਯੁਗਤੀ ਨਾਲ ਸੰਗਠਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੁਢੀਆ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਢੇਰੇ ਭੋਜੀਆਂ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ ਲੰਘੇ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਕੂਕਾ ਦੂਸਰੇ ਕੂਕੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਚਿਠੀ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੀ ਸਾਰ ਹੀ। ਇਕ ਦਮ ਸਭ ਕੰਮਕਾਰ ਝੱਡ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਨੀਯਤ ਹਰਕਾਰ ਵਲ ਜਾਂ ਆਪ ਹੀ ਦੂਸਰੀ ਮੰਜਲ ਵਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਟੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਹੋਣੀ ਖਾਂਦ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਦੂਜੀ ਗਰਾਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਂਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਹਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁਛਦਾ ਹੈ। ਜਗਤੀ ਗਲਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਇਖਰੋ, ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਥਾਨੀ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਠਿਆਵਟ ਅਤੇ ਟੰਗਾਵਟ ਲਈ ਕੂਕੇ ਜ਼ਰਨੇਲੀ ਸਮਝ ਜਾਂ ਆ। ਗਾਹੇ ਨਹੀਂ ਵਰਦੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿੱਥੇ ਹੋਏ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

ਜਿੰਦ ਨਾਦ

ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇਜ
ਅਚਾਰੀਯ ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ ਮਤ
ਦਿਆਲ ਬਾਗ ਆਗਰਾ

“ਪਾਲਸਾ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਅੰਤਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੀਤੇ ਧੀਰੇ ਬਹੁਤ ਕਮ ਹੋ ਗਈ। ਔਰ ਲੱਗ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਮੇਂ ਘਟ ਪਾਣ ਮੇਂ ਉਲਝ ਕਰ-ਸੁਝ ਮਾਰਗ ਸੇ ਦੂਰ ਜਾਣੇ ਲਗੇ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੱਚੇ ਕੁਲ ਮਾਲਕ ਕੀ ਇਸ ਸੰਗਤ ਪਰ ਅਪਣੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਕਮ ਵਿ ਬੰਦੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮੇਂ ਏਕ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਹ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤ ਕੋ ਵਿਰ ਸੇ ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਕੋ ਕਾਸਰਵਿਧ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀ ਓਰ ਆਕੂਲਕ ਕੀਆ। ਉਸ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਕਾ ਨਾਮ ਸਰਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਇਸ ਜਸਮ ਲਾਖੋਂ ਸਿਖ ਆਪ ਕੋ ਅਨਯਾਈ ਹੈ।

੮ ਮਾਰਚ ੧੯੭੭

ਸਤਿਜੁਗ ਆ ਗਿਓ

ਪਾਇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮੋਗ ਕਾ ਵਿਸੇਸ ਰਿਹ
ਹਮ ਮਿਗੇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਨ ਨਾਗਿਓ
ਹੁੰਕੇ ਛੁਡਵਾਏ ਰਖਵਾਏ ਕੇਸ ਮੋਨਿਓ ਕੇ
ਸੁਧਾ ਛਕ ਥਾਏ ਸਿਖ ਭਾਗ ਸਿਨ ਜਾਗਿਓ
ਫੈਲਿਓ ਜੰਸ ਭਾਰੀ ਸਿਖ ਥੀਏ ਤਾਹ ਕੇ ਅਪਾਰੀ
ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਬਿਰਧਾਨੋ ਨਾਮ ਰਸ ਪਾਗਿਓ ।
ਰੀਮ ਭੰਗ ਪੋਸਤ ਸ਼ਰਾਬ ਮਾਸ ਚੋਹੀ ਯਾਹੀ
ਠਗੀ ਤਜ ਥੀਏ ਸੰਤ, ਸਤਿਜੁਗ ਆ ਗਿਓ
—ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ

ਮਹਾਨ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ

—ਨੇਤਾ ਜੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ

“ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬੁਨਾਏ ਹੋਏ ਆਗਾਹੀ ਦੇ
ਝੰਡੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਮਹਾਨ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ
ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਸਦਾ ਮਾਣ ਕਰੇਗਾ । ਦਲ ਹਿਰ
ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪੰਟੀ-
ਸਰੀ ਤੋਂ ਅਹਿਸਾਸਮਕ ਨਾਮਿਲਵਰਤਣ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ
ਅਨੁਭਵ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਆਸ ਹੈ ਕਿ
ਉਹ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਫੜ ਕੇ ਅਗਿਉ ਅਗੇਰੇ ਵਧਦੇ
ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ
ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗੁਰੂ ਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਹਿਸਾਸਮਕ ਅਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ
ਪਹਿਲੇ ਨੇਤਾ ਸਨ ।”

ਆਗਾਹੀ ਤੇ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਪਰਵਰਤਕ

—ਪੰਡਤ ਬੰਸੰਤ ਸਿੰਘ ਵੈਦ
ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਕੁਸ਼ਨ

“ਪੂਜਯ ਭਾਬਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੇ
ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਸਨ, ਮਗਰ ਦੁਨੀਆਂ ਉਥਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ

ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ

ਪੇਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪ ਨੇ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਫ਼ਾ ਦੀ
ਧਰੁਤ ਕਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਹੱਥ ਕਾਹ ਵਲ ਦਿਲ ਯਾਰ ਵਲ
ਫਲੀ ਅਖਾਣ ਸੱਚ ਕਰ ਦਿਖਾਈ। ਪੇਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ
ਧਿਹਲੇ ਹੋ ਕੇ ਖਾਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਜਨ ਕਰਨਾ। ਨੀਂਹ ਬਹੁਤ
ਸੰਤ੍ਰੀ ਕਰ ਬਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ। ਕਿਸੇ ਦੀ
ਪੰਛੀ ਦਾ ਇਕ ਮਿੱਠਾ, ਜਾਂ ਇਕ ਪੰਛੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਆਪ ਦੀ ਬੀਬੀ
ਚੜ੍ਹਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖੇਤ ਵਿਚੋਂ ਸਾਗ ਤੌਰ ਲਿਆਈ ਉਹ
ਮੁੜਕਾ ਦਿਜਾ। ਭਾਏ ਦਾ ਪੁੱਤ ਭਗਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚੋਂ
ਸਿਟੇ ਤੌਰ ਲਿਆਇਆ। ਉਸੀ ਵਕਤ ਸਿਟੇ ਮੁੜਕਾ ਦਿਓ।
ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਸ: ਨਾਧਰ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਪੁਰ ਵਾਸੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਤਖਤ ਸਿੰਘ
ਜੋ ਸਿਖ ਬੰਨਿਆ ਮਹਾਂ ਵਿਦਿਆਲਾ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਰਹਿਣ ਸਮੇਂ ਭਜਨ
ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਅਲਕ
ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਇਥੇ ਇਉਂ ਹੈ।
“ਆਪ ਅੱਗੋਂ ਰਾਜ ਟੁੱਟਦੀ ਸਾਰ ਆਪਣੇ ਭੋਰੇ
ਕਿਲੇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦਰਿਆ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ
ਜਨਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਣ ਲਗ ਜਾਂਦੇ। ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦਸਿਆ
ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਬੰਨਿਆਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ
ਮੀਸ ਦੇ ਇਟਦ ਗਿਰਦ ਅੱਗ ਜਾਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਰੱਖੋਰ ਘੁੰਮਦੇ
ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।”

ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਗੈਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ਹੂਰ ਸਮੇਂ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ
ਸ: ਨਾਧਰ ਸਿੰਘ

ਸਕੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੰਫ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਸਿਪਾਈ ਅਤੇ ਆਗਾਹੀ
ਦਾ ਬਿਗਲ ਵਜਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਸੁਚੱਲਦੀ ਅਤੇ ਸੁਦਯੋਗੀ
ਕਾਜਨ ਉਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ।
ਇਸ ਕਲਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਗਾਹੀ
ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਮੁਲ ਪਰਵਰਤਕ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ
ਹੀ ਸਨ।

ਵਹਿਆਮ

੧੬

ਵਿਆਖਿਆ ਤੇ ਕਵਿਤਾ

“ਹਵਾ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ”

—ਤਰਲੋਕ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਜੂਨ ਉਹੀ ਸੋ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਚੰਦੀ ਭਾਗੀਖ, ਸੋ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸਰ ਦੇ ਬੰਸ ਅਤੇ ਤੇ ਬੰਸ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹਾਂ,
ਰਿਕਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਸੁਨਨ ਮੰਦਰ ਢਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,
‘ਧਰੁ ਸਦਾ’ ਦੇ ਖੰਭ ਦੁਪਾਂਤ ਵਾਪਰੇ ਨੂੰ ਸੁਭਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ
ਹੋਏ ਹਨ। ਵਰਥਾਤ ਸਾਹਿਬ ਸੰਨਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ।
ਮਥਾ ਡੇਕਰ ਦੀ ਬਿਜਾਬਤ ਨਹੀਂ, ਹਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ—
ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਦੇਸਤ ਅਰਸਰ ਮਿਲ ਪਏ, ਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹੋ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਵੇ।
ਸ਼ਾਇਦ.....

ਬਾਗ਼ਾਤ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਲੋਕ ਸਦਾ ਵਾਂਗ ਆ ਜਾ
ਵੇ ਹਨ। ਪੁਲਾਂ, ਚੁੜਾਹਿਆਂ ਉਤੇ ਬੀ. ਐਸ. ਐਫ. ਤੇ
ਸੀ. ਆਫ਼. ਪੀ. ਦੇ ਦੁਆਨ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੜਕਾਂ
ਉਤੇ ਵੱਸ ਕਰਤ ਕਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ—ਹਵਾ ਮਾਣਮ ਮਨਾ ਰਹੀ ਹੈ।
ਦਾਣਾਦਣ ਸੋਗਮਈ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸੁਫ਼ੁ ਫਰਕ ਰਹੇ ਹਨ—ਹਵਾ
ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚ ਰੁਝਾ ਪਿਆ ਹੈ ਸਭ
ਕੁਝ। ਕਿਹਾ ਦਾ ਸੰਕ ਹੈ? ਡੇਢ ਮਣਿਆ ਹੈ? ਕਿਸਦਾ ਕਰਤ
ਹੋਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਅਖੀਸ ਵਿਚ ਵਟੇ ਵਟੇ
ਜਿਓ ਕਿਉਂ ਨੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸਾਂਝ ਦਾ ਕੀ ਸੁਣਿਆ? ਹਵਾ
ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੋਗਦਾਨ ਹੈ, ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ
ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਹ ਲਾਸ਼ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਵੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ
ਦੀ ਨਜ਼ਰੀ ਨਾ ਪੁੱਚੀ, ਮਰ ਹੁਣ ਇਹ ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਪਈ
ਹੈ। ਵਟਾਂ ਦਿਲਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ
ਹੈ। ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਤਿਲਕ ਹੈ, ਗਲ ਕਿਰਪਾਨ ਹੈ, ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ
ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਭਾਈਬਾਏ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਿਸ
ਕਰਾਹੇ ਵਿਚ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਿਕਸਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ
ਹੱਥ ਫਰਕ ਰਹੇ ਹਨ—ਹਵਾ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੋਗਦਾਨ ਹੈ...

ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ਼ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੋਹ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜੋ
ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹ ਪਾਤ ਮੰਨੀ ਅਲੋਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।
ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ

ਦੀ ਹਰਤੀ ਉਦਾਸ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜੋ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ
ਘਰ ਸੀ, ਜੋ ਨਿਆਇਆ ਨੂੰ ਮਾਣ ਦੇਂਦਾ ਸੀ। ਨਿਧਿਕਿਆ
ਦੀ ਧਿਤ ਬਣਦਾ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਖਾ ਰਹੀ
ਹੈ? ਵਹਾਈ ਉਏ ਲੋਕ, ਹੋਰਾਂ ਵਾਲਿਓ ਆਓ। ਨੀਤੀਵਾਨਾਂ
ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ। ਗੁੱਪੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਮਦੇ। ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਸ਼
ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਠਾਓ। ਉਏ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ...

ਹਵਾ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੋਗਦਾਨ ਹੈ—

ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਤਿਲਕ ਹੈ, ਗਲ ਕਿਰਪਾਨ ਹੈ—

ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ।

ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਹਰਤੀ ਉਦਾਸ ਹੈ।

ਸ਼ਰਮਾਨਾਹ ਹੋਇਆ ਨੇ ਸੁਪੀਦੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ—

ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ।

ਗੁੱਪੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਮਦੇ,

ਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ,

ਹੋਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ—

ਦੇਸ਼ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਠਾਓ।

ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ।

ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸਰੋਵਰ,

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਫੁਹਾਰਾ।

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਮੂਰਤ,

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ੁਰਗ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ।

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ੇ,

ਨਿਧਿਕਿਆਂ ਦੀ ਪਿਰ ਪਏ।

ਨਿਭਾਇਆ ਨੂੰ ਰਾਣ ਦੇਵੇ।

ਮਏ ਰਿਹਾਇਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣ ਦੇਵੇ।

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬੁਠਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਰ ਪਾਵੇ।

ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਗਲ ਲਾਵੇ।

ਅਜ ਕਿਸ ਹਤਿਆਰੇ ਪਾਪੀ—ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ—

ਕਹੜੀ ਤੇ ਬੁਲਵਾਈ ਨਦਰ ਲਗਾਈ ਹੈ?

ਦੇਸ਼ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਠਾਓ—

ਚੁੜਾਹੇ ਹੈ...ਚੁੜਾਹੇ ਹੈ...

ਚੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ

ਗ਼ਜ਼ਲ

ਦੇਵਿੰਦਰ ਜੋਹਲ

ਕਥਾ ਏਕਥੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਕਥਾ-ਬੱਲ ਹਾਂ ਬਹਿਕ ਜਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਮਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਿਵੇਂ,

ਜੋਨੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫਿਣ ਗੁਆਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਉਹ ਹੋਮਸ ਘਟਾ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਲਹਿ ਰਿਆ,

ਜੋ ਵਗੀਆਂ ਤਾਂ ਵਗੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਹੈ ਗਜ਼ਿਦ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੁੰਦ ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ,

ਖਹੁੰਦ ਜਾਣ ਬਾਹਰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਮੇਰੀ ਦੇਖ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੀ ਪਾਇਆ,

ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁਗੀਆਂ ਰੋਖਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਕੂੰ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ ਗ਼ਮ ਵੀ ਨਹੀਂ,

ਦਹੀਂ ਜਾਣ ਐਵੇਂ ਪਟਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹਜ਼ੂਰ,

ਨਿਰਾ ਕੱਲੀਆਂ ਨੇ ਗੁਫਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਪਿਆ ਕਰਦੇ ਮੰਨੂੰ ਮੇਰਾ ਘਰ ਨਹੀਂ,

ਮੈਂ ਰਾਹਾਂ 'ਚ ਪਲਕਾਂ ਫਿਕਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਮੈਂ ਮਦ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ,

ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ ਪਈਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ !

ਗ਼ਜ਼ਲ

ਕੰਵਰ ਸੁਖਦੇਵ

ਪੱਤਾ ਪੱਤਾ ਝਲ ਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੁੱਪਾਂ ਦਾ

ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਖਖੜ ਝਲਦਾ ਤੇਰੇ ਦੁਪਾਂ ਦਾ

ਕਰਨ ਅਤੇ ਈਸਾ ਜਹੇ ਜਿਥੋਂ ਜੰਮਦੇ ਸੀ

ਕਿਥੇ ਮਰ ਗਿਆ ਮੇਸਮ ਦਿਨਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਹੁਧ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਪਰਤੀ

ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਮੁਖਰਾ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ

ਇਕ ਦਾਣੇ ਦੀ ਲੱਦ ਦੇ ਦੁਮੀ ਸਾਥੀ ਦੀ

ਸਾਰਾ ਵੱਕਰ ਹੈ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁੱਪਾਂ ਦਾ

ਫਿਰਹਕਾਹੀ ਦੇਖੀਆਂ ਹੇ ਹੁਣ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ

ਸਹਿਰ ਕਦੀ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਗੁੱਪਾਂ ਦਾ

ਵਿਛੜਿਆ ਕੂੰ ਏਦਾਂ ਕੁਣ ਗਏ ਗੀਤ ਮੇਰੇ

ਏਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ ਮੇਸਮ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ

ਦੇ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ

—ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਾਗਰ

ਤੰਗਾ, ਝੀਲੋਂ ! ਇਕ ਤੇਰੇ ਵਹਿਣੀ ਦੀ ਵਹਿਣੀ ।

ਕੰਦੇ ਹੇ ਡੱਬਿਆ ਸਲਾ ਇਕ ਤਰਾਦੀ ਵੀ ਵਹਿਣੀ ।

ਮਹਿਕੇ ਨੀ ਰੰਗਾਂ ਲੱਦੀਏ ! ਨੀ ਸੋਲ ਤਿਤਨੀਏ ।

ਮੇਸਮਾਂ 'ਤੇ ਕਹਿਰ ਤੋਧੋਂ ਕਿੰਜ ਚਰੇਗਾ ?

ਅੰਗਾਂ ਦੀਏ ਨੀ ਹਾਨਣੀ ! ਨੀ ਰਾਨਣੀ ਜਿਹੀਏ !

ਕਿਹਦਾ ਹੇ ਨਾਜਾਂ ਵਾਲਣਾ, ਕੋ ਨਾਜ ਸਹੇਗਾ ?

ਕਾਨੇ ਗੁਲਾਬ ਵਰਗਿਆਂ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੇ !

ਸੰਧ ਖਾਂ, ਭੋਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੇ ਖਰੇਗਾ !

ਏਰੇ ਗਮਾਂ ਦੀ ਨਹਿਰ ਨੂੰ ਸਹਿਆ ਨਾ ਝੱਲੇ ਜੋ

ਨਦੀਏ ਨੀ ! 'ਸਾਗਰ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਣ ਕਹੇਗਾ ?

—0—

ਜਿਸ ਮੰਜ਼ ਤੇ ਕੂੰ ਕਹਿ ਕਈ ਇਉਂ ਅਲਵਿਦਾ ਕੁਝੇ ।

ਉਹ ਹੋ ਸੀ ਅਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾ ਕੁਝੇ ।

ਦਰਬਾਰ ਇਲ ਸਤਾ ਤੇ ਸੀ ਮਹਿਕਾਂ ਦਾ ਤਲਬਗਾਰ ।

ਖੁਦ ਘਬਰਿਆ ਕੂੰ ਫੁੱਲ, ਮੁਦ ਹੀ ਮੋਹ ਲਿਆ ਕੁਝੇ ।

ਰੋਲਿਆ ਹੜਾ ਹੀ ਦਰਦ ਪਰ ਉਛ ਏਕ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ।

ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਸਨ ਸਾਫ਼ੀਆ ਕਿ ਹੋਸਲਾ ਕੁਝੇ ?

ਬਰਸਾਦ ਹੋਣੂੰ ਖਰ ਗਈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਮਲਕੀਤ

“ਵਸਦੀ ਰਹੇ ਕੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਹੇ” ਲੇ ਜਾ ਦੁਆ ਕੁਝੇ ।

ਜਿਹਦਾ ਕਿ ਕਹਣਾ ਸੀ ਅਜੇ, ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੈਂ,

ਐਸੇ ਦੁਨਾਹ ਦੀ ਕਟ ਰਿਹਾਂ ਅਜਕਲ੍ਹ ਸਜਾ ਕੁਝੇ ।

ਚੰਗਰਦਾ

ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਝਾ ਬਨਮਾਲਸ
ਚਲ ਵਸਿਆ

ਫਿਲਡਲਫੀਆ—ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਵਾਸ਼ੀਆ ਹੋਇਆ ਬਨਮਾਲਸ 'ਮਾਸ' ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ੫੪ ਸਾਲ ਸੀ।

ਫਿਲਡਲਫੀਆ ਦੇ ਚਿਕੀਆ ਘਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਨਮਾਲਸ 'ਮਾਸ' ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅੱਜੋ ੧੨ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਿਕੀਆ ਘਰ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਾਧਿ 'ਚ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ੫੦੦ ਸੁਭਚਿੰਤਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਜੋਰਡੇ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ।

ਬਨਮਾਲਸ ਬੀ ਸ਼ਬ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ 'ਮਾਸ' ਦਾ ਨਾ ਗਿਨੀਸ ਬੁਕ 'ਰਿਕਾਰਡ ਬੋਲਦਾ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਿਕੀਆ ਘਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਗਲੀ ਬਨਮਾਲਸ ਦੀ ਉਮਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ੨੫ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਚਿਕੀਆ ਘਰ ਦੇ ਰਿਸਰਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ: ਰੋਬਰਟ ਅਨੁਸਾਰ 'ਮਾਸ' ਦੀਆਂ ਹਕੂਤ-ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਸਖਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

'ਮਾਸ' ੧੯੩੦ ਵਿਚ ਪੱਛਮੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਇਕ ਜੰਗਲ ਵਿਚ

ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਇਕ ਪਿੰਡ 'ਚ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਉਸਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਹਥੋਂ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਵਜ਼ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਆਗੀਕੀ ਸੰਥਾਨੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇਖ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਚਿਆਂ,
ਦੇਹਾਂ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ

ਪੰਧਰੀ—ਇਹ ਗਲ ਭਾਵੇਂ ਮੰਨਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਸੱਚ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿਸਾ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੁਧ ਚੁੰਘਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਹਰ ਸਾਲ ੩੬ ਕਰੋੜ ੫੦ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖੁੱਬਲੀ ਮੰਡੀਕਲ ਕਾਂਗਰਸ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ "ਭਾਰਤੀ ਦਾ ਦੁਧ" ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਹਿਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਿੰਦ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹਰ ਸਾਲ ੧੦ ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਬਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਉੱਤੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਨਾ ਚੁੰਘਾਉਣ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁਧ ਨਾਲੋਂ ਜਾਂਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੋਲੀ ਵਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਡਾਢਾ ਦੋਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਤਪਦਿਕ ਦੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚੇ ਨੂੰ ਦੁਧ ਚੁੰਘਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਤਪਦਿਕ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਬਚੇ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀ ਡਾਢੀ ਰੋਂ ਦੁਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾ ਦਿਲ ਦੀ ਉਹ ਪਛਕਣ ਲੁਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ੬ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਚ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਸ਼ਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚੇ ਨੂੰ ਦੁਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਨਾਲ ਰਰਡ ਰੋਕਣ ਵਿਚ ਵੀ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੰਪੁ ਜੇਕੇ ਉਦਾਸੀ ਡੱਠੋ

ਚਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਲੋਟੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਪਰ ਸਹੀਹ ਨੂੰ ਕਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਰੱਬੀਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਿਕਾਰ ਬਣਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵੁਰਤੀਲਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੇਵੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਬੜਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਰਚਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਪਿਛੇ ਜਿਹੀ ਹੀ ਰੋਸਨੀ ਦੇ ਸੰਭੀਕਲ ਅਤੇ ਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨਿਉਯਾਰਕ ਵਿਖੇ ਹੋਈ। ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਕਾਇਦਾ ਸਰਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੰਪੁ ਜੇਕੇ ਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਦੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਪਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲਾਲ ਚੌਕ ਵਿਚ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ

ਮਾਮਲੇ—ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਲਾਲ ਚੌਕ ਵਿਚ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਅਠੱਗਜਾਦਰ ਚੌਕ ਵਿਚ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਕਬਰਾਬਰ ਇਨਕਲਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤਿਕਾਰਪੰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਲਾਲ ਚੌਕ ਵਿਚ ਸੈਕਿਲਿਸਟ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਮਹਾਨ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਮਕਬਰੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਅਠੱਗਜਾਦਰ ਚੌਕ ਵਿਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦਾ ਮਕਬਰਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨੀਆਂ ਲਿਖਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਈ ਜਾਵੇ।

ਚੇਟਾਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚੋਣ ਹਾਰੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ—ਹਟਿਆਣਾ ਦੇ ਸਿਰਗਾ ਸਿਥੇ ਦੇ ਚੇਟਾਲਾ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਫੌਕ ਸਭਾ ਲਈ ਚਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਡੀ. ਐਮ. ਕੇ. ਪੀ. ਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਿਹਨਾ ਦੇ ਪਤਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਾਂਗਰਸ (ਆਈ) ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਥੋਂ ਹਾਰ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੋ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਨਰਾਇਣ (ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ (ਲੋਕ ਦਲ) ਮਨ।

ਸਨਮਾਨ ਪੁਰਸਕਾਰ

ਡਾ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਘੁਮਣ

ਲਾਈ: ਇੱਲੀ—ਕਾਮਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਟਕਕਾਰ ਡਾ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਘੁਮਣ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਟਕ 'ਪਾਗਲ ਠੱਕ' ਨੂੰ ੧੯੮੪ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾ: ਘੁਮਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਥੂਖੀਰ ਸਰਾਫ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਕੋਕੀ ਐਨ ਦਾਰੂਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਪਾਨੀਕਰ ੧੯੮੪ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ੨੨ ਫੋਪਾਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਪੱਤਰ, ਤਗਮੇ ਅਤੇ ੧੦-੧੦ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਡਾ: ਰਮੇਸ਼ ਕੁੰਤਲ ਮੋਖ

ਮੀਮਿਤਸਰ—ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਵਰਮਿਨੀ ਦੇ ਪਿੰਦੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਆਲੋਚਕ ਡਾ: ਰਮੇਸ਼ ਕੁੰਤਲ ਮੋਖ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਈ ਪੁਸਤਕ ਲਈ ੩੦੦੦ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਪਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਗੋਸ਼ਟੀ ਸੁਖਾਣੀ ਇਨਾਮ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਾ: ਮੋਖ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਿੰਡਤ ਕੁਮਾਰ ਗੋਪਰਦ

ਫੋਪਲ—ਉੱਘੇ ਕਲਾਕਾਰ ਰਾਇਵ ਪੰਡਤ ਕੁਮਾਰ ਗੋਪਰਦ ਨੂੰ ਗੋਰਖਪੁਰੀ ਕੋਮੀ ੧੯੮੫ ਅਵਾਰਡ 'ਕਾਲੀਦਾਸ ਸਨਮਾਨ' ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਰਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਘੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਕਦ ਇਨਾਮ ਤੇ ਅਭਿਨੰਦਨ ਪੱਤਰ ਵਾਲਾ ਇਹ ਇਨਾਮ ਪੰਡਤ ਕੁਮਾਰ ਗੋਪਰਦ ਨੂੰ ੧੩ ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਪ

ਪੰਜਾਬ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ

ਰੋਜ਼ ਗਾਰਡਨ,

ਸੈਕਟਰ ੧੬ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਪੰਜਾਬ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਨੇ ੨੬ ਦਸੰਬਰ ੧੯੮੪ ਨੂੰ ਚੋਟੀ ਅੰਤਿਮ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ੨ ਅਖਿਸ਼ ਫੋਲਡੇ ਦੀਨੇ ਹਨ। (੧) ਪ੍ਰਸਤੁਤਕਾਰੀ ਕਲਾਕਾਰਾਂ (ਪਰਫੋਰਮਿੰਗ ਆਰਟਿਸਟਸ) ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿਭਾਗ ਕਰਨੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੀਤ-ਗੋਗੀਤ (ਲੋਕ ਤੇ ਸਾਥਗੀ), ਨ੍ਰਿਤ (ਲੋਕ ਤੇ ਸਾਥਗੀ) ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਦਾਕਾਰ ਬਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਵਾਕਫ਼ ਅਤੇ ਦਰਜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ: ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਅਹਿਕਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਕਾਦਮੀ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਭਿਅਤਾ ਨਕਲਕਾਰ ਦੀ ਆਟੋਰੀ ਦਵਾਰੇ ਹੋਵੇ ਹਰਿ ਨਾ ਸਵੇ। ਸਬੰਧਤ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਲੱਭੀਆਂ ਵਾਕਫ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਤ ਚੋਟੀ ਪੰਜਾਬ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜੱਸ ਗਾਰਡਨ ਸੈਕਟਰ ੧੬ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਫੋਨੀ ਭੇਜ ਦੇਣ। (੨) ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ੩੧ ਮਾਰਚ ੧੯੮੫ ਤਕ ਖੁਲ੍ਹੇ ਰੰਗ ਮੰਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦਸਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਦਸਤੀਕਾਂ ਨੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਰੰਗ ਮੰਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਰੋਵਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈ ਦਿਤੀ ਸੱਭੇ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਕਾਦਮੀ ਇਹਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਨਾਟਕ ਟੈਲੀਆਂ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਭੇਜੇਗੀ।

ਠੰਡ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ ਕਿਓਂ ?

ਖਵਾਜਾ ਅਹਿਮਦ ਅਬਾਸ

ਕੀ ਅਸਾਂ ਸਦਾ ਅਪਣੀ ਕਰੀਬੀ ਦਾ ਢੋਲ ਹੀ ਖਿਟਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ? ਨਵੀਂ ਦਿਲੀ ਤੋਂ ਅਖਬਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਰਖੀ ਸੀ।
“ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸਰਦੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੧੩੩ ਹੋ ਗਈ।”

ਜੀ ਗਰੀਬ ਭਾਰਤੀ ਸਦਾ ਹੀ ਠੰਢ ਨਾਲ ਮਰਨੇ ਹਨ ? ਜੇ ਸਰਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਲੋਕ ਔੜ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਹੈ। ਸੱਕਾ ਜਾਂ ਗਿਲਾ ਸੋਸਮ, ਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਲੁ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਆਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਸਰਦੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਮੋੜ ਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਰ ਕੇਵਲ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ੧੩੩ ਹੈ। ਸਦੀ ਸਰਬ ਭਾਰਤੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਧੀਰੀ ਗਏ ਤਾਂ ਸੰਭਵਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਮੁਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਸਰਦੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਗਲ ਖਿਰਾਜ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਨਾਉਂਦਾ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਵਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਸਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਪੱਲ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਈ। ਅੱਜ ਥਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਨੰਦਾ ਪਿੰਡ ਹੋ ਜਿਥੋਂ ਕਿ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਇਕਲਾਹ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਰਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਰੀਬੀ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸਿਆਲ ਅਤੇ ਟੰਡੀ ਯਥਾ ਸੀਤ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਦੰਦ ਨੰਕੇ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਰਦੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਪਬਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰੀਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਦਾਰਾਂ ਕੁਮੀ ਹੀਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉਹ ਉਦਰ ਕੋਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਜੋ ਜੇ ਕੁਪਦੇ ਜਿਥੇ ਸਫ਼ਾਈ ਖਰਚ ਨਾਲ ਥਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਪੰਡਰ ਹੁਪਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਧਲ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪੰਜਾਹ ਵੁਪਦੇ ਤੋਂ ਘਟ ਕੀਸਮ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਲ ਲੋਣ ਦੀ ਵੀ ਪਾਇਆਂ ਨਹੀਂ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹ ਘਰਦੇ ਟੰਡੇ ਰਾਪ ਮਾਲ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣ।

ਅਪਣੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸਾਥੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਇਥੇ ਚੱਲਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਦੋਣ ਪਰਚਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਖਰਚੇ ਜਿਵੇਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਸਤਿਹਾਰ, ਥੰਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਊਡਸਪੀਕਰਾਂ ਸਮੇਤ ਨਾਹਰੇ ਲੈਣ ਲਈ ਵਟਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਾਰਾਂ ਅਦਿ ਹੋ ਜੋ ਕਿਤੇ ਅਧੀ ਕਕਮ ਵੀ ਸਰਦੀ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਵਲ ਵੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕੋਪਲ ਜਾਂ ਗਰਮ ਕਪੜੇ ਦੇਣ ਤੇ ਖਰਚ ਹੋਵੇ....।

ਸਿਆਲ ਕੁਰ ਸਾਡੀ ਦੋਸਤ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੁਆਗਤ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧੜ ਟਿਕਾਣਾ ਹੋਵੇ।

ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਸੁਧਾਰਕ

—ਸ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ.

ਸੋਚੋ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਾਲਾ ਦੀ ਜਸ਼ਨਾਂ ਲੜਿਆਂ ਦੀ ਤਰਾਤੀਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਸਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਿਸਨੇ ਜੀਵਨ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਦਿਤਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਏ ਜਿਸਦਾ ਮੰਤਵ ਕਿ ਜਾਤੀ ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਆਖਰਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਭਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬੇਧਨਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨਹੀਂ ਦੀ ਸਿਖਰ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੀ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਦਲੇਰ ਆਗੂਆਂ ਵਾਲਾ ਪੂਰਨ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।

...ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਬਾਕੀ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਇਕ ਝੜੇ ਮਹਾਨ ਸੁਧਾਰਕ ਤੇ ਰਹਿਨੁਮਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਮਰਦ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖਮਤ ਏਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਏ। ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਜਾਤੀ ਲਈ ਜੋ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਦੇਵੀਏਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾ ਇਕ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਮਰਦ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਫ ਵਿਚ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

(ਸਪਤ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਚੋ)

ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਉਦਾਹ

—ਸੁਆਮੀ ਸੁਭੇਤਰਾਨੰਦ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਰੀਆ ਸਰਵੇਖਣ ਸਭਾ

—ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਛਕਾਏ। ਜਿਵੇਂ ਮਰਦ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਦੇ ਸੀ, ਉਥੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦਨ ਪਾਕੁਲ ਦਾ ਐਵੇਂ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਜਿਹੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ। ਉਥੋਂ ਤੋਂ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਭਰਾਬਰ ਦੀ ਥਾਂ ਮਿਲੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤਰੀ ਇਸਤਰੀ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸਤਰੀ ਭਲੇ ਖੁਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ।

ਧਨ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਰਾਇਣ ਪਾਤੋ
ਸੰਪਾਦਕ ਮਾਧੁਰੀ ਲਖਨਵੀ

ਦੀਰ ਉਪਜਾਊ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਰਿਵਰ ਕੁਮੀ ਨੇ ਲਲਚਾਨ ਅਤੇ ਸੁਰਮੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋਸੇ ਜਗਤ ਵਿਖਿਆਤ ਸੰਤ ਮਹਾਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ। ਪੰਜਾਬ ਕੋਸਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬਣਾਨ ਵਾਧੇ ਰਾਜਾ ਧਰੁਪਦ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਸਿਪ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਦੂਰੇ ਨਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੁਭਾਗ ਧਰਤੀ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਰੋਂ ਤਗਰ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਰਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਹਿ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਪੰਨ ਦਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ।

ੴ ਸਾਧ ੴ੨੨

ਵਰਤਮਾਨ ਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ

—ਪੰਡਤ ਜੈ ਚੰਦਰ ਵਿਦਿਆਲੰਕਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮਿਲਦਰਨ ਅਰ ਦੇਵ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਨਾਮ ਹੀ ਕੁਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਜਦ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਅਣਪ ਜਾਗੋਗੀ ਅਤੇ ਜਦ ਵਰਤਮਾਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਣ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓਗੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮਾਨਵਚਿਤਰ ਦਾ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਰਸੁਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁਗ ਦੇ ਆਪ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਸਨ।

“ਕੂਕੇ ਸੁਕਨ ਬਸਤਰ ਉੱਠ ਦੀ ਮਾਲਾ ਰਖਤੇ” ਹੈ। ਚੀਠੀ ਸੀ ਧਾਰ ਬਥੜੇ ਹੈ। ਕੋਰੋ ਮੈਂ ਜਲ ਯਾ ਇਕਾ ਛਜਨ ਨਰਤੇ ਹੈ। ਮਨ ਮੈਂ ਕੁਝ ਰਾਜ ਕਾ ਦੀ ਦਾਵਾ ਰਖੀ ਹੈ—ਇਸੀ ਸਰਬ ਸੰ ਇਨ ਹੋ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਰੰਗੁਨ ਪਹੁੰਚੇ। ਮਾਸ ਲਗਾਥ ਖਾਣੇ ਪੰਨੇ ਸੋ ਭਾਤੀ ਤਰਕ ਰਾਖਤੇ ਹੈ।
(ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਸੰਗ੍ਰਹਿ—ਪੰਡਿਤ ਭਾਵਾ ਸਿੰਘ)

**HIGH CLASS GUN MANUFACTURERS
AND
REPAIRERS**

FREE INDIA GUN MANUFACTURERS

(Industrial Estate, Extension Area, Jammu Cantt.)

Phone No. 42452



(SINGLE BARREL OR DOUBLE BARREL) 12 Bore Guns

Once Purchased Ever Purchased

**AS
BEST QUALITY OF THE DAY
IS
OUR MOTTO
IN NEED CONTACT US FOR BARGAIN
WITH FULL CONFIDENCE**

ਸਚੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਹਾਲ

—ਸ: ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਕਮਲਾ ਅਕਾਲੀ

“ਇਹ ਤਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹਨ। ਇਕ ਸੱਚੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਅੱਖੀਂ ਛਿਨੋਂ ਹਾਲ ਸੁਣੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਦ ਦੋਥੇ ਐਸੇ ਲਾਗਦੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਉਤਾਰਿਆ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਨੂਰ ਵਰਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਰਬਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਅੱਗ ਸੰਗ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਮਾਨਾ, ਉਸਦਾ ਅਫ਼ੋਲ ਸਹਿਜ ਚਲਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਨਸਪਤ ਨਾਲ, ਬਿਛਾਂ ਨਾਲ, ਬੇਦ ਖੂਟਿਆ, ਹਰੇ ਘਾਹ, ਫੁਲਾਂ ਤੇ ਨੀਲੇ ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਸਤਾਰਿਆ ਨਾਲ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਕਈ ਕਈ ਘੰਟੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਮਾਝਾ ਲਈ ਬੁਲਦੇ ਨੱਚਦੇ ਹਰਾ ਵਿਚ ਲੜਈਆਂ ਵਾਂਗ ਘਮਲ ਪੈਂਦੇ ਤੇ ਬਲੱਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵੇਖ ਬਿਤਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਝੱਕੀਂ ਦਰਬਾਰ ਨੂੰ ਭਾਂਘਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਰੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਨਾਲੋਂ ਮਿਨਾ ਨੇਮ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਵਿੱਟੇ ਪੱਛਤ ਉਜਲ ਰੇਜਵੰਦੀ ਚੰਦਰੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਰੰਗੀ ਵਾਗ ਖਿੱਤ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਭ ਦੇ ਜੇਤਰੀਆਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦਾ ਘੰਟਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਹੋ ਘੰਟੇ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਆਪ ਪੰਗਲੇ ਵਿਖੇ ਨਿਕਲ ਕੇ ਗੋਰੇ ਜੇਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜੇ।

ਗੋਰਾ ਟਹਿਲ ਤਿਹਾ ਸੀ, ਖਲ ਗਿਆ। ਸੰਗੀਤ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਜਿਤੀ। ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੀ ਜਥਾਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿਤਾ, ਕਈ ਕਲਿਆ ਲੋਕਾ ਟਿਕ ਕੇ ਬਹਿ ਜਾ, ਬੂਟਾ ਦਾ ਖੜਕ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਖਿਆਨ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾ। ਗੋਰਾ ਚਪ ਕਰਕੇ ਬਹਿ ਗਿਆ। ਬਾਖੀ ਗਾਰਦ ਘੁਕ ਸੁਤੀ ਪਈ ਸੀ। ਓਹੀ ਸਰੋਦ ਬਾਣਾ, ਓਹੀ ਮਾਨਾ ਤੇ ਓਹੀ ਗੋਰੇ ਵਰਗੀ ਪੰਗ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਈ। ਉਸ ਦੇ ਅਦਸਤ ਨੇ ਉਸ ਗੋਰੇ ਨੂੰ ਸਹਾ ਚੁਕ ਜਿਤੀ ਤੇ ਆਪ ਉਸ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬੇਝੱਤੀ ਤੇ ਬੇਬਦੀ ਪੁਕਾਰਿਤ ਕੀਤੀ। ਆਪ ਨੇ ਕਹੇ ਸੀਤਲਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਜਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਸੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸਹਾ ਹੋਈ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪ ਨੇ ਉਸ ਅਦਸਤ ਨੂੰ ਟੜ ਬਿਆ

ਨਵਾਂ ਤਖਤ

—ਸ: ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਕਵੀਸਰ

“ਜਦ ਫੇਰੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਲ ਕਰਦੀ ਦੇ ਬਰਖਲਾਭ ਕਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੀ ਸਜਨਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਥ ਮਦਲਬ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕਲਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਹਕੂਮਤ ਖੜੀ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਏਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰਖ ਕੇ ਜਦ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਲੇਖਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ਿਕ ਹਨ ਤੇ ਦੇਵੇ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆ ਦੇ ਰਾਜਸਤ ਦਾ ਅਖਿਲ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਰੋਟੀ ਸਾਖਿ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਤਖਤ ਰਹ ਦਿਤਾ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਾਮਧਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਅਦਿ ਤੋਂ ਜੀ ਸੋਕ ਦਿਤੇ ਗਏ, ਸਗੋਂ ਥਾਂ ਥਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜੰਜਨ ਤੇ ਪੁੰਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸੂਬੇ ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਹੱਦਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਇਹਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਮਾਰਜ਼ਤ ਆਪਣੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਚੈਲਣ ਕਰਵਾਣ ਦਿਮਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਭਾਏ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਰਾਹਟਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਨ ਕਦ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਅਗਾਈ ਹਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚੋਜ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੇਣਾ ਕਾਮਯਾਬ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਦਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੜੀ ਤੇ ਕੀਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੇਸ਼ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਸਾਥ ਨਾ ਲਿਆ। ਅਕਸਰ ਪਰਵੇਣਿਆ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਅੱਜ ਕਲ ਦਾ ਸਮਾ ਹੰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇਰ ਦੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੇ।

ਤੇ ਸਿਖਿਆ ਇਕੀ ਤੇ ਗੋਰਾ ਜੰਨ ਤੇ ਟੱਪੀ ਬਾਝ ਕੇ ਟੁਰਦਾ ਬਣਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਰੱਜ ਸੀ। ਜਦ ਗੋਰੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਖਰਮਾ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਧੰਦਿਆਂ ਹੀ ਤਿੱਠਾ ਸੀ ਮਾਰ ਧੰਦਿਆਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਿੱਠਾ।

ਵਰਿਆਮ

ਮੇਹਰ ਹੋਈ

—ਭਾ: ਸਿਰ ਸਿੰਘ

ਐਮ. ਏ. ਪੀ. ਐਚ. ਡੀ.

“ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਫਰੈਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦਾ ਇਕ ਨਰੋਲ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਫੁੱਟ ਠਾਲ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਵੀ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸਿੱਖੀ ਵਲੋਂ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਸੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਉਥੋਂ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ। ਬਾਬਾ ਵਰਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਬੋਦੀ ਬਾਵਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਦੁਰਾਡੇ ਹੀ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮੇਂ ਪਾਕੇ ਕੁਝੀ ਦੀ ਵੀ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਅਸਰ ਹੋਣ ਆ ਕੇ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਸਿੱਖ ਅਖਵਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੌਂਦ ਹੀ ਸਦਦੇ ਸਨ। ਆਨੰਦ ਕਾਕਾ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦਾ। ਤਜਨ ਸਾਣੀ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਵਸਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਲਗੀਆ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਉਦੇ ਸਿੱਖ ਖਰਮ ਮਹਾਪੁਰਖ, ਮਹਾਰਾਜ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਠਲੀ। ਉਕਤ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਪਾਏ। ਮੇਰੇ ਪੜਦਾਦਾ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜਥੇ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਜਕੇ ਜ਼ਹਾਦੇ ਚੜ੍ਹੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪੋਤਰਿਆਂ ਉਤੇ ਵੀ ਮੇਹਰ ਹੋਈ। ਉਧਰੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਥਾ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ

—ਸ: ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਤਾਲਿਬ

“ਇਸ ਕੋਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਮੁਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ੧੦੮ ਸਾਸਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਅਤੇ ਮੁਲਕ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਪੁਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰਖ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਏਸੇ ਭਗਤੀ, ਨਾਮ ਜਪਣਾ, ਸੂਦੀਰੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਅਜ ਕਲ ਕੇਵਲ ਨਾਮਧਾਰੀ ਭਿਰਕੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਥ ਦੀ ਵਧੀ ਜਮਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪਾਯਾਰ ਅੰਗ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ਣੀ ਹੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਜਗਤਾ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਸਮੂਹ ਪੰਥ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਉਥੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਵੱਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਰ ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਜ ਨਸੀਬ ਹੋਵੇ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦਾ ਇਕ ਸਭਾ ਹੀ ਜਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਵੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਿਰ ਹੈ।

੮ ਮਾਘ ੧੯੮੦

ਅਦੁਤੀ ਲਹਿਰ

—ਸਵ: ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੇਦ

...“ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਨਗਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਰ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ, ਕੀਰਤਨ ਅਦਿ ਤੇ ਹਰ ਭਵਾਂ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਿੱਖੀ ਮੰਤਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਠ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਗ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ, ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸੰਥ, ਸੂਚ, ਚੰਕੜਾ, ਮਿਲਾਪ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨ-ਮਿਲਵਰਤਨ ਤੇ ਸੁਧੇਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੋ ਅਦੁਤੀ ਲਹਿਰ ਸ੍ਰੀ ੧੦੮ ਮਹਾਰਾਜ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਚਲਾਈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਚਲਾ ਮਕਦੇ ਸਨ।

੨੫ ਮਾਘ ੧੯੮੧

ਜਾਦੂ ਬਿਆਂ

—ਮੁਨਸ਼ੀ ਕਨ੍ਹਈਆ ਲਾਲ ਅਲਪਧਾਰੀ

“ਜਦੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਤੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੋਮ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਸਨ, ਪਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਪਤਿਆ ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਬਿਆਂ ਹਵਾ ਸੀ ਕਿ ਬੱਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅੰਗੀ ਕੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਧਣੀਆਂ ਸੀ।

(ਕੁਲੀਆਂ ਅਲਪਧਾਰੀ)

ਵਰਿਆਮ

ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੂਰ ਕੀਤੀਆਂ

—ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ

“ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਮਰਹੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤੀਕ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਸਿਆ ਹੋਇਆ ਉੱਚ ਆਦਰਸ਼ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਰਮਪੁੰਗ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਤਾਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਕ ਸ਼ਹੀਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਣ ਵਰਕੇ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਕੁਹੜੀਆਂ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆ ਕਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰੀ ਗੁਆ ਪੈਣ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਹੀ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਕੀਤੇ। ੧੮੪੯ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖ ਵੀ ਰੋਕਣਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਵਾਂਗ ਅਕਰੇਜ਼ੀ ਪਰਤਾ ਵਿਚ ਸੁਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਜਿਹੜੀ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਆਈ, ਉਹ ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਭੈ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਘਾਟਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਮ ਜਪਣ ਤੋਂ ਮਨਮੁਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲਹਿਰ ਚਲਾਈ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ

—ਗਿਆਨੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਐਡੀਟਰ ‘ਖਾਲਸਾ ਐਡਵੋਕੇਟ’

ਵਡਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਪਰੰਪਰਾ ਕੇ ਚਿਟਾਂ ਤੋਂ ਬੰਬ ਪਏ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੇ ਫਰੋਲੇ ਵਿਚ ਮਘਰੋਚੇ ਹੱਥੇ ਹੱਥੇ ਸਨ ਅਰ ਕਈ ਕਈ ਸਾਉਣ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚੋਹ ਉਤੇ ਵਸ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਕਈ ਥਾਈਂ ਸਿਉਂਕ ਨੇ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਦੀਦਾ ਦਲੇਰੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਵੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੇ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਥਾਈਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀ

ਵਿਰੋਧਤਾ ਵੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਭਰੇ ਸਲੂਕ ਦੀ ਸਦਾ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ।” ੨੬ ਮਾਰਚ ੧੯੯੮

ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਦਿਤਾ

—ਸਤਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਫੁਲੇਰਾ

ਐਡੀਟਰ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਮੋਹਾਲੀ

ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇ ਖੇਤੋਂ ਵਿਚ ਭਲਾ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਲਗਨ ਜਦ ਗਰੀਬੀ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਪਰੰਤ ਰਾਜ ਭਾਗ ਗਿਆ ਤਪ ਤੇਜਹੀਨ ਕਰਸਿਖ ਵਲਵਾਲੀ ਜਦ ਕੁਮਲਾਂ ਦੀ ਕੁਮਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤ ਦੀ ਦਰਾ ਤੇ ਅਪਭਵ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਤਦ ਏਸ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਤੇ ਸੁਰਾਵਣੀ ਧਰਤ ਉੱਤੇ ਸ੍ਰੀ ੧੦੮ ਮਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜੀਵਨ ਮਕਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਹਾਨ ਉੱਚ ਰੰਗ ਰਤਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰ ਸੁਚੇ ਬਿਬਲ ਸਿੱਖੀ ਗਗਨ ਅੰਦਰ ਬਿਲਲੀਆਂ ਕੜਕਾਈਆਂ, ਅਰ ਬਿਹਰੇ ਕੁਠੀਆਂ ਦੀਆਂ ਘਨਘੋਰ ਫਹਿਲਾਂ ਤੇ ਖੜੀਆਂ ਝਾਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਮਿੱਥੀ ਦਿੱਤਾ, ਸੁਚੇ ਸਤੇ ਹਿਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾ ਇਕੇ ਰੋਕ, ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਹਰੇ ਮਸ਼ਾਂਤ ਚੁੱਭੇ, ਸਦਾ ਦਿਤ ਮਸਕਾਨੇ ਰ ਹੋਣ ਅਗੀਆਂ ਹੋ ਕੁਣੀ ਹੁਣਕਾਰਾਂ। ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਅਰ ਨਾਮ ਦੀ ਕਟੀ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਬਣਾ, ਸਰਗਤ ਨੂੰ ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਦਿਤਾ। ੧੮ ਮਾਰਚ ੧੯੯੮

ਸੁਦੇਸੀ ਜਿੰਦਗੀ

—ਭਾ: ਪ੍ਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ

ਐਮ. ਏ. ਪੀ. ਐਚ. ਡੀ.

“ਦਸ ਲਖ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਿਲਕੁਨ ਸੁਦੇਸੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਦੇਸੀ ਕਪੜਾ ਜਾਂ ਮਾਲ ਨਾਮਧਾਰੀ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਜੇ ਇਕ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਭੀ ਬਦੇਸੀ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸੁਦੇਸੀ ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜਹ ਲਖ ਰੁਪਿਆ ਸਾਲ ਦਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਚਾਲੀ ਕਰੋੜ ਰੁਪਿਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਖਾੜੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

੮ ਮਾਰਚ ੧੯੯੦

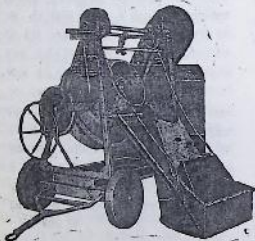
ਵਰਿਆਮ

੨੬

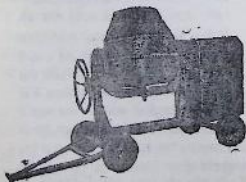
६६
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਜਿਥ ਜੀ ਮਹਾਦਿ

RAJPAL

The Leading Name in Construction Machinery



CONCRETE MIXER 10/7 CFT



CONCRETE MIXER 7/5

Manufacturers of

- Concrete Mixers of all Sizes
- Pan Mixers
- Vibrators of all Types
- Tower Hoists
- Hydraulic Press
- Spare Parts of all Makes Concrete Mixers

Office : 529033
Phones : Factory : 501973
Resi. : 500454

BALWANT SINGH & SONS

Office : 4B/11 BHANDEWALA EXTN.
NEW DELHI 110055

Factory : A 2/3, MAYA PURI, PHASE II
Opp. C-70 NEW DELHI-110054

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ

ਅਣ ਛਪੀ ਪਸਤਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਹੁਤ ਸ਼ੈਦਰ ਮਲਵਣੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਜ ਅਸ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ—ਸੰਪਾਦਕ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਰੋਧਪੁਰ ਵਿਚ

“ਫਰੰਗੀਆਂ ਨੇ ਛੋਟੀ ਪਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਮੈਂ ਨਾਲੋਂ ਸੜਕਾਂ ਬਣਨ ਲਗੀਆਂ। ਮਾਮੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਾ ਪੁਤਰ ਪਜਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇਵੇ ਮਿਸਰਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਕ ਸੈਨ ਸਦ ਮੰਗਵਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਜਾਇ ਰਹੇ ਗੀਰੋਜਪੁਰ ਮੈਂ ਜੱਦੇ ਹੋਏ ਖਸਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਆਇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ। ਸਾਨਾਂ ਕਾ ਏਕ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਗਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਪਾਨ ਭੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ... ਦੀਵਾਨ ਲਾਵਣਾ ਦੇਨੋਂ ਵਕਤ ਕਾ... ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਲਾਵਣੀ ਸੁਣ ਨੇ ਸੁਣਨੀ। ਰਾਤ ਕੇ ਸਬਦ ਭੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਚਲਕੇ ਨਾਲ... ਇਸਨਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕਰਨਾ... ਆਪੇ ਹੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਭੀ ਪੜ੍ਹ ਲੈਣੀ। ਰਹਿਰਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜ੍ਹਨੀ, ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਦਾਸ ਕਰਕੇ ਬਹਾਜ ਜਾਣਾ।”

... ..
ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨਾਲ ਉਠ ਕੇ ਅਧਨਾਨ ਥਰਥੇ ਸਮਾਧੀ ਲਾਇਕੇ ਪਦਮ ਆਸਣ ਬੈਠਣਾ। ਹਸਤਾ ਕਾ ਰੋਜਨ ਕਰਨਾ।

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੱਟੀ

“ਚੋਹੇ ਮੈਂ ਚਾਢੇ ਖਰੀਦੇ, ਸੋਲਕੇ ਮੈਂ ਅੰਨ ਪਾਇਆ, ਸਤਾਰਕੇ ਮੈਂ ਕਾਲ ਪਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਅੰਨ ਇਕ ਰੁਪਈਏ ਦਾ ੨ ਮਟ ਵਿਕਿਆ ਫੇਰ ੩੦ ਸੇਰ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਜਾਇ ਤੋਂ ਦੋ ਸੇਰ ਵਧ ਦੇਣਾ। ਦਾਇਆ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਹੋਇਆ। ਆਏ ਗਏ ਸਿੱਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਛਕੋਣਾ। ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਆਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਛਕਦੇ ਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਹਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਨਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿੰਘ ਬੜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਨਾਮ ਕੋ ਖਰੀਦ ਵਾਲੇ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿੱਖ ਆਵਨ ਲੱਗੇ ਹੈ। ਹੋਣੀ ਚੋਚ ਦੀ ਚੱਲਦੇ ਲੱਗੀ ਹੈ।”

ਹਰਦੁਆਰ ਅਰਧ ਕ੍ਰੈਡੀ ਦਾ ਮੇਲਾ

“ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਬਰਤਨ ਮੈਂ ਮਾਂਜਾਂਗਾ, ਸਾਰੇ ਬਰਤਨ ਆਪ ਮਾਂਜੇ।”

ਹਰਦੁਆਰ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਲਿਬਾਸ ਵਾਲੇ ਮਹੰਤ ਪ੍ਰਤੀ

“ਕੁੰਡਾ ਕੰਜਰਾਂ ਕਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿਨੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਕੋਰਕਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿਨਣਕੇ। ਕੰਜਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਬਾਣਾ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੱਟੀਆਂ ਢਾਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਕੋਸ ਗਭ ਵਿਚ ਪੁਲੇ ਹੋਏ ਜੁਠਕਾਂ ਵਾਂਗੂ ਤੇ ਚਿੰਦੀਆਂ ਲੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਰ ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਲਾਇਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ, ਖੁਬ ਕੰਜਰਾਂ ਕਾ ਬਾਣਾ ਹੈ।”

ਭੋਡ ਚਾਲ

“ਏਕ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀ ਜਗਾ ਬੀ। ਲੋਕ ਪੁਜਤੇ ਬੇ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿੱਤਰ ਮਾਰੇ, ਉਸ ਜਗਾ ਪਰ, ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਿੱਟੀ ਵਿਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਗੇ ਹੈ, ਫੂਡੇ ਲੋਕ ਭੋਡ ਚਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ।”

ਸੂਰਮੇ ਦਾ ਧਰਮ

“ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਆਦਤ ਉਤਰੇ ਹੋਏ ਸੇ, ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰਨ ਕੀਤਾ। ਦੇਖ ਤਾਂ ਤੋਪ ਭਰਮਾਰ ਹੈ। ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਤੋਪ ਭਰਮਾਰ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਚਨ ਕੀਤਾ, ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਹੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੋਸਿਦਕ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਹੁਣ ਹੋਗਾ ਹੋਇਆ। ਬਚਨ ਹੋਇਆ, ਦੇਖਿ ਮਸਤਰ ਹੈ, ਇਕ ਤਾਂ ਨੀਵਾਂ ਰਹਿ ਜਾਣਾ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ, ਜੋ ਹਥ ਮੈਂ ਆਇ, ਜਾਵੇਂ ਛਿਤਰ ਹਥ ਮੈਂ ਆਇ ਜਾਇ, ਤਾਂ ਅਗੇ ਨੂੰ ਜਾਇ, ਪਿਛੇ ਨਾ ਮੁੜੇ ਸਿਰ ਭਾਵੇਂ ਜਾਏ। ਅਗੇ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੂਰਮੇ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਪਰ ਨਿਅਮੀ ਕਾ ਮਸਤਰ ਬਗਾ ਹੈ।”

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ



ਬੋਰਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ



ਗ੍ਰਾਂਦੀਭਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ

ਕਾਰਾਂ, ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਤੇ
ਟਰੱਕਾਂ ਦੇ ਇੰਜਨਾਂ ਦੀ
ਵਧੀਆ ਬਲਾਕ
ਬੋਰਿੰਗ, ਕਰੈਂਕ
ਗ੍ਰਾਂਦੀਭਿੰਗ ਤੇ ਹੈਡ

ਸੀਟ ਫਿਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀ ਬਖਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੁਲਡੋਜ਼ਰਾਂ, ਕੋਲਡ
ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਕੰਪਰੈਸ਼ਰਾਂ, ਜੈਨਰੇਟਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ
ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਇੰਜਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਬਿਲਕੁਲ
ਠੀਕ ਠੀਕ ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ★ ਬੋਰਿੰਗ, ਗ੍ਰਾਂਦੀਭਿੰਗ ਅਤੇ ਦਾ ਮਾਰਾ ਕੰਮ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੰਗਵਾਈਆਂ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ★ ਮਰਸਡੀਜ਼ ਟਰੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਓ ਅਤੇ ਕੋਵਲ ਦਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਓਵਰਹਾਲ ਕਰਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਓ।
- ★ ਕੁਸ਼ਲ ਮਕੈਨਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਸ਼ੰਸਕ ਮੁਕੰਮਲ ਹੈ।
- ★ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਪਣਾ ਜੈਨਰੇਟਰ ਸ਼ੇਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ੇਰ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਟੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ

ਪ੍ਰੋ: ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ
10, ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਏਰੀਆ, ਫਗਵਾੜਾ।

ਅਸਲ ਮਜ਼ਹਬ ਸਿਖੋਂ ਕਾ

—ਮੋਲਰੀ ਗੁਲਾਮ ਭੀਖ

ਮੋਲਰੀ ਗੁਲਾਮ ਭੀਖ ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਹਥਿਤ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਰਕੂਲਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਿਕਾਲ ਤੋਂ ਦਾ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫਾਟੇ ਸੰਨ ੧੮੮੨ ਵਿਚ ਉਸ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੀ, “ਤਾਰੀਖ-ਵਾਕੀ”। ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਨਾਮਯਾਗੀ ਕੁਰਾ ਪੰਥ ਸੁਧੀ ਜੋ ਨਿਖਿਆ ਹੈ ਦਿਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

—ਸੰਪਾਦਕ

ਮੈਂ ਮੁਢ ਭੋਣੀ ਗਿਆ ਔਰ ਢੇਢਾ ਕੂਕੋਂ ਨੇ ਜੋ ਤਰੀਕਾ ਅਮਰਿਆ ਕੀਆ ਹੈ, ਵੁਹ ਔਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ, ਅਸਲ ਮਜ਼ਹਬ ਸਿਖੋਂ ਕਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਉਨਕੋਂ ਨੇ ਚੰਬਾਰਾ ਭੇਜਨ ਦਾ ਹੈ। ਮੋਲਨ ਉਨ ਕੀ ਤਬੀਅਤ ਕਾ ਅਸਲੀ ਰੁੱਖ ਸਿੱਖ ਮਜ਼ਹਬ ਕੀ ਜਾਨਬ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨਕੇ ਤਰੀਕੇ ਔਰ ਭੇਦ ਲਾਪ ਆਦਮੀਓਂ ਸੀਭੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਹਿਰੇ ਕੇ ਇਤਫਾਕ ਸੇ ਜਿਹ ਭੀ ਇਕ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਤਰੀਕੇ ਪਰ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਉਨਕੀ ਜ਼ਿਲਾਨੀਓਂ ਤਬੀਅਤ, ਸਖਤ ਹੁਜ਼ੂਰਨ, ਨੀਮ ਲਕੀ ਪੰਚਾਇਤੋਂ ਔਰ ਜਪਾਹੀਯਾਨਾ ਵਜਹ ਕੇ ਏਕ ਥਰ ਗੋਰੀਟਿ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਨਬਰ ਉਨ ਕੋ ਉਪਰ ਦੂਈ ਔਰ ਉਨ ਨੇ ਉਨਕੇ ਸਰਰੋਹ ਕੇ ਨਿਗਾਹ ਸੇ ਵਾਧਾ।

“ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਕੀ ਤਰਹ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਮ ਰੋਮ ਔਰ ਚਾ ਜਚ ਕੇ ਆਦਮੀ ਕੋ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਹਬ ਵਹਿਕੇ ਮੇਂ ਗਿਲਾ ਲੇਤਾ ਹਾ, ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕੋ ਭੀ ਕੁਰਾ ਕਰ ਨੇਤਾ ਹੈ। ਇਨ ਕੂਕੋਂ ਮੇਂ ਅਕਸਰ ਨੀਚ ਦਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਮਿਲਣ ਪੰਜਾਬ ਜਾਟ ਔਰ ਚਮਾਰ ਵਰਗੇ ਹੋ। ਅਕੀਇਦ ਉਨਕੇ ਸਾਦ ਔਰ ਅਸਾਨ ਹੋ। ਧਾਨੀ ਸੂਤਪੁਸਤੀ ਕਿਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਚਾਵਿਜ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੀ ਜਾਜ ਕੀ ਕੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਅਪਣਾ ਦੇਵਤਾ ਮਾਨਤੇ ਹੋ। ਚੋਰੀ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਰੀ, ਸ਼ਰਾਬਖੋਰੀ ਔਰ ਕੁਛ ਮਸਕਰਾਤੇ ਵਸਾਦ ਗੋਸਤ ਔਰ ਖੂਨ ਉਨਕੇ ਕਟਦੀ ਮਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜਿਹ ਮਜ਼ਹਬ

ਇਪਤਿਆਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਉਪਰ ਅਤਾਇਤ ਕੁਰੂ ਕੀ ਔਰ ਪਾਖੋਰੀ ਅਕੀਇਦ ਕੀ ਔਰ ਜਥਾਕਾਰੀ ਔਰ ਜਾਨ ਟਸਾਨੀ ਜਥਾਨ ਲਾਜ਼ਮ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਬੜਾ ਮਾਕੂਲਾ ਉਨ ਕਾ ਯਹ ਹੈ “ਮਰਨਾ ਕਸੂਲ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਤੀਂ ਖਾਹ ਜਾਏ ਤਬ ਕੁਰਾ ਧਨੋ।”

ਕੂਕੋਂ ਕਾ ਰੋਜ ਰਾਤ ਕੋ ਤੀਨ ਥੀਓਂ ਉੱਠ ਕਰ ਨਹਾਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨਹਾ ਪੋ ਕਰ ਕੁਛ ਕੇ ਅਸਤੋਕ ਪਸਤੇ ਹੈ। ਉਨ ਕੋ ਤਾਅ ਉਮਰ ਨੇਕੀ ਔਰ ਨੇਕ ਚਲਨੀ ਕੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀ ਜਾਤੀ ਹੈ।...ਕੁਰਾ ਕੇ ਫਿਰਕੇ ਮੇਂ ਕਿਸੀ ਨੇ ਸੱਕਾਰ ਔਰ ਬਦ-ਇਪਲਾਕ ਕਾ ਦੋਖਾ ਹੋਤਾ। ਇਨ ਲੋਕੋਂ ਕੇ ਧਰੇ ਗਹਿਰੇ ਕੋ ਦੇਖ ਕਹ ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਦੀਦ ਫਿਰਕੇ ਕੀ ਖਤੀ ਜਲਦ ਚਲੀ ਦੂਈ ਹੈ। ਹਾਓਂ ਕੇ ਗਾਓਂ ਔਰ ਮੋਜਿਆ ਕੋ ਮੋਜਿਆ ਕੂਕੋਂ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਗਤ ਕੇ, ਨੇ ਜਿਲਜਿਲਾ ਅਰਬਾਦ ਕੀਆ, ਉਨਕੇ ਜਹ ਨਸੀਬ ਨਾ ਹੂਆ ਕਿ ਦਸ ਬਰਾ ਮੇਂ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀ ਉਨਕੇ ਚੇਲੇ ਮੇਂ ਹੋਤਾ। ਉਸਕੇ ਮਜ਼ਹਬ ਕਾ ਆਦੂਜ ਪਿਛਲੇ ਮਸਨਦ ਨਸੀਬੋਂ ਕੇ ਫਰਤ ਮੇਂ ਹੂਆ ਸਾ। ਇਸ ਮੁਜਾਦ ਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਂ ਲਾਖੋਂ ਕੁਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਜਬ ਕਿ ਕੁਰੂ ਕੋ ਕੋਈ ਨਿਆ ਗਸਤੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਵੁਹ ਨਿਪ ਕਰ ਏਕ ਕੂਕੇ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ, ਵੁਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਕੋ ਲੋਕਰ ਜਿਤਨਾ ਉਸ ਸੇ ਦੇਤਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਖਬਰ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਦੇਜਤਾ ਹੈ, ਔਰ ਫਰਾ ਗਰਦਾਹੀ ਆਪਣੇ ਕੁਰੂ ਕੀ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਤਰਜ ਜਾਣਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਵੁਹ ਖੱਕ ਕਰ ਚਲਨੇ ਕੇ ਕਾਬਲ ਹੋਤੀ ਹਥਿਤਾ, ਕਿਸੀ ਦੂਸਰੇ ਕੂਕੇ ਕੋ ਦੇ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਵੁਹ ਭੀ ਦੇਗਤਾ ਕੂਕੋਂ ਕੋ ਉਸ ਗਸਤੀ ਹੁਕਮ ਸੇ ਮਤਲਾਅ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਖੱਕ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਵੁਹ ਭੀ ਕਿਸੀ ਦੂਸਰੇ ਕੂਕੇ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ, ਵੁਹ ਜੀ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਲ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਰਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੁਹ ਹੁਕਮ ਅਜਾਬ ਸੁਰਅਤ ਕੇ ਸਾਥ ਕੁਰਾਓਂ ਮੇਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਉਸ ਕੋ ਦੋਜ ਧਰੋਜ ਹਿਆਦਾ ਹੋਤੇ ਰਹੇ, ਔਰ ਬਿਲਬਲ ਇਮਲਾਕ ਉਮਕੇ ਚੇਲੇ ਕਾ ਸਿਖੋਂ ਕੀ ਨਿਸਬਤ ਬਿਹਤਰ ਹੋਤਾ ਜਲਾ ਸਾ। ਕਰਬ ਕੁਰਾ ਸਿਖੋਂ ਮੇਂ ਅਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਜੇਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਮੇਂ ਵਹਾਬੀ.....”

ਵਰਿਆਮ

੩੩

REPUTED MANUFACTURERS OF:

SUPERIOR QUALITY
SINGLE BARREL &
DOUBLE BARREL
B. L. 12 BORE

GUNS

Grams : SNIPER

Phone : 3805

MODERN GUN WORKS

Opp. Industrial Estate,
JAMMU CANTT.

With best compliments from :-

NAMDHARI BROTHERS

Prop. S. AJIT SINGH

Main Bazar, DALTONGANJ (Bihar)

Dealers : KIRLOSKAR DIESEL ENGINE P. S. G. ELECTRIC MOTORS. ELECTRICAL
APPLIANCES. STAINLESS STEEL PARTS, PRESSURE COOKERS
AND AGRICULTURAL IMPLEMENTS

WITH BEST COMPLIMENTS FROM:

New Namdhari Cloth House

WHOLE SALE CLOTH DEALERS

Main Bazar DALTONGANJ (Bihar)

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਰਾਇ

ਸਭਾਦੀ ਖਾਯੋਗਾਂ ਵਿਚ ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ
ਕੁਰੂ ਅੰਦੋਲਨ ਵਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ
ਹਨ ਇਥੇ ਕੁਝ ਕੁ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

—सुपादक

—ਸਿ: ਮੈਕਨਬ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅੰਬਾਲਾ ਭਵੀਯਨ ਦੀ

੪ ਨਵੰਬਰ ੧੯੭੧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

(੧) ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮਾਯੂਮਾਂ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦਾ ਭੁਲਾਓ ਸਾਫ਼ ਹੋਰ ਹੋ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

(੨) ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਬਿਜਨਪੁਰੀਆ ਹੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਧੜਤ ਸਾਰੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਇਸ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਨਾਈਵਾਲੀਆ, ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਿਆਲ ਗੜੀਆ, ਗੁਨਜਰ ਸਿੰਘ ਮੁਜਰਵਾਖ਼ਾਦ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ, ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸਦੌਰੇਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸਦੌਰੇ ਦੇ ਤੌਰ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ, ਦਿਆਲਗੁਰੂਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ੇਦਾਰ, ਬੁਢਾ ਸਿੰਘ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸੋਹਣੇ ਵਾਲਾ, ਗਿਆਸਤ ਕਲਮੀਆਂ ਦੇ ਜੈਸਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ। ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇ ਤਿਲੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸਮਾ ਆਉਣ ਦੇ ਖਾਧਾਸਾ ਰਾਜ ਮੁੜ ਯਾਦਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਮੀ ਵਜੂਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਧਨਣ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਧਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

(੩) ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਯੁਵਰਾਜ ਰਾਧੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਫੌਰਦੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਲਏ ।

(੭) ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲੇ ਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੂਰ ਲਖਨਊ, ਪੈਰਾਗਾਨਾ ਯਾਂਦਾਂ ਤੇ ਜਿਥੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਦੂਤ

ਹਨ, ਪਹਿਚਾਣੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹੂ ਫੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਜਦ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਣਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਦ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਕਦੀ ਘੋੜ ਸਵਾਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਦਲ ਉਸਦੀ ਅਗਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਣਸਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਵੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਦੇ ਅਪਣੇ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੱਥੇ ਬਸਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਚਣੇ ਤੋਂ ਸਵੇਦ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੀ ਜ਼ਬੋਬੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਿਛਾ ਰਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਦਾ ਫੌਜ ਸਮਾਫ਼ਤ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਰ ਗੱਲ ਇਸੇ ਹਿਸ਼ੀਏ ਵਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

(੫) ਜਿਹਨਾਂ ਸੂਬੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਮਨ ਹੋਸਕੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਹਨਾਂ ਕੂੜੇ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੜੇ ਜ਼ਰਾਵਨ ਨਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁੱਕਿਆਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮੈਂ ਪੀ. ਟੀ. ਟੀ. ਆਰ ਨਾਲ ਸੁਮਿਤ ਹਾਂ।

(੬) ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੂ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਲਾਹੌਰ ਰਾਜਸੀ ਹੈ। ਅਤੇ 'ਪਾਇਸ ਧਾਗਲ' ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਭਾਈ ਕੜਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ।

(੨) ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇਜ਼ ਧੁਈ ਵਾਲਾ, ਧੀਰਜਵਾਨ, ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਆਚਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(੮) ਬਚਤਾਂ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਮੁਕਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਜਿੰਘ ਹੀ ਸਾਥੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਸੁਥਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

(੯) ਹਰ ਖੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁਕਾ ਅਪਣੇ ਪਾਸ ਜ਼ੋਰਾਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਲਾਹੌਰ ਵਾਲੇ ਦੇ ਡਾਪੋ-ਖਾਨੇ (ਅਫਤਾਬ ਪੁਰਸ਼) ਦੀ ਵੱਧੀ ਹੋਈ ਵਿਕ ਪੌਥੀ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੌਥੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਗਰੀਬ ਵਿਚੋਂ ਜੰਗ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਣੀਆਂ, ਚੰਡੀ ਪਾਠ ਅਤੇ ਉਕਾਵਲੀਓਂ ਵਿਡੀਓਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੱਪੀਆਂ ਵੱਲੀਆਂ ਥਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਖ਼ਰੀਦ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਅਣਟਪੀਆਂ ਪੌਥੀਆਂ ਵਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੂਕੇ ਪਰਮਾਣੀਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਸੱਤ ਸਾਖੀ, ਧਾਥਾਂ ਅਸਿੱਤੋਂ ਦੀ ਗੋਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਰਨੀਨਾਮਾ।

ਵਰਿਆਮ

३५

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਬੁਢੜਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਤਰਤੀਸ ਸਮੇਂ ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਇਮਦਾਦ ਅਲੀ ਨੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਪੰਥੀਆਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਿਚ ਭਾਈ ਬੀਰਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਰਲੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰੋਂ ਇਥੇਕੇ ਸਿਸਟਰ ਟਰੇਟਰ ਸ਼ਹਿਬ ਨੂੰ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰਜਮਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

...

...

...

ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਇਕ ਐਸੇ ਵਿਰਕੇ ਦਾ ਅਸਫ਼ੀ ਅਤੇ ਨਮਾਵਲੀ ਆਗੂ ਹੈ, ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਤੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਅੰਤਰੰਗ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਐਸੇ ਵਿਰਕੇ ਦਾ ਵਾਹਦ ਆਗੂ ਅਤੇ ਜਾਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰਕੇ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਹੇ ਬੁਢੜਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਦਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਰਾਇਕੋਟ ਦੇ ਬੁਢੜਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਲਮ ਸੀ।

...

...

...

ਸਭਰਾਗੀ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਹੋਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵਾਂਗੋ ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੁਢੜਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਰਹੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਖੁਲਮ ਖੁਲਾ ਵਿਰੋਧਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਮੁਖਾਲਫਤ ਹੋਈ ਹੋਵਣ ਦੀ ਸੂਤਰ ਵਿਚ ਯੋਗਕ ਚੋਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਦ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਦੀ ਨਾ ਕਦੀ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਹੋਵਣ ਯਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਵਿਰਕੇ ਦੇ ਆਗੂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਸੋਮਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਜ਼ਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਚਰਚੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖਲ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਯਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਖਣ ਲਈ, ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਐਸੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਮੁਖਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੁਝਿਆਂ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਮੇਲੇ ਅਤੇ ਇਕਤਹਾਦੀ ਹੁਕਮਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁਧ ਐਸੇ ਸਖਤ ਹੀਲੇ ਨਾ ਵਰਤੇ ਗਏ, ਤਦ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਪੈਣ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਹਕੂਮਤ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਰੂ

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲ਼ਾਂ ਦੀ ਉਹੀ ਪਦਵੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੜੇ ਹੀ ਖਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਫਜ਼ਾਦਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

...

...

...

...ਬੁਢੜਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਕਰ ਕੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਉਤੇ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ਹਿ ਅਤੇ ਚੁਕ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਕੇ ਤਦ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਪਰ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਚਲੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਦ ਵੀ ਜ਼ੁਰਮਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਬੰਗਲਾ ਹੈਜ਼ਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਸੰਨ 1919 ਦੀ ਧਾਰਾ ਤਿੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਪੱਕੀ ਗਾਂਧੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਕੇ ਅਭਿਆਨ ਟਾਂਪੂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਜਾਤਫਾਈ ਜਨਵੇਰੀ ਦੇ ਮੰਗੀ ਦਿੱਲੀਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਥੇ ਫੌਜੀ ਜਲਸ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਹਾਲ ਕੋਲ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਝਿਆਂ ਵਿਚ ਪੁਲੀਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਲੋਣਾ ਵਾਜ਼ੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫੌਜੇ ਇਸ ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖਾਧ ਰਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਸਗੋਂ ਜਲੂਈ ਸ਼ੇਮਨਾਂ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੰਜੇ ਡੋਰ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਤਾ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਅਪਣਾ ਪਰਚਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਵੇ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਰਚਾਰ ਬੰਦ ਕਰੇਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਸੱਚੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਅਤੇ ਸੋਮਸ਼ੀ ਨਾਲ

ਇਹ ਕਤਲ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਚਲੰਗੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਹਰ ਚਲਤ ਵਿਚ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ।”

“...ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਾਇਲਾਂ ਨੇ ਤੋਂ ਨਾ ਫ਼ਾਇਲਾਂ ਜਾਵੇ। ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਫ਼ਾਇਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਫ਼ਾਇਲ ਮਸਰ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਡਰ ਹੀ ਕਿ ਫ਼ਾਇਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਨਕਲ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ।

**ਰਿਪੋਰਟ : ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ. ਐਂਡਰੀਓ
ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਪੁਲੀਸ ਅੰਬਾਲਾ**
ਮਿਤੀ ੧੦ ਨਵੰਬਰ ੧੯੭੧

“ਗੁਰੂ ਰਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਤਲ ਲਈ ਬੁੱਝਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਇਉਂ ਤਾਂ ਕੁਝੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੈਲੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਮੈਲਾ ਚਮਚਲੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਜੋੜ ਮੈਲੇ ਪਿਛੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਦੋਰ ਵਿਚ ਲਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ।

ਇਸ ਮੈਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦਾਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਯੀਤਾ, ਸਰਹੋਦੀ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਪਣੀ ਇਜ਼ਤ ਦੀ ਖਾਣੀਆਂ ਹੋਇਆ ਬੂਟਾ ਭਾਗ ਦੇ ਲਟਕਵੀ ਫਿਰਨ ਸਬੰਧੀ ਭਗਤਾਂ ਹੋ ਪਿਆ। ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਪਖਰ ਸੁਣ ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਐਤੋਂ ਲਾਵ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬੁੱਝਤ ਵੱਧਣ ਦਾ ਇਤਰਾ ਸਮਝ ਲਿਆ।

(੨) ਰਾਇਕੋਟ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਿਆਂ ਮੁਕਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਰਾਇਕੋਟ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿਰੁਧ ਆਦਾਤਤ ਵਿਚ ਹਲਾਤਿਆ ਗਿਆ ਮੁਕਦਮਾ ਕਮਾਯਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਹਾਦੇ ਹੈ ਕਿ ਐਸਾ ਮੁਕਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਮੈਂ

ਉਮਰ ਕੇਚ ਜਾਂ ਇਸ ਨਕਾਏ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਬੜੀ ਜਾਰੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਲੰਬਾ ਬੇਜਾ ਸਵਾਗ ਨਹੀਂ ਰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਹੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਏਸ ਨਿਕਾਏ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਏਸ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾ ਰੁਝਾ ਹੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮਿਟੀ ਪਲੀਤ ਕਰ ਛੱਡੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਓਟ ਵਿਚ, ਕੁਝਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਲਗਾਤਾਰ ੧੦ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(੩) ਕਲਨਲ ਬੇਲੀ ਕੁਝਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਰੋਹੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿ ਕੁਝੀ ਭੇਡ ਲੱਖ ਆਦਮੀ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿਚ ਸਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਮਿੰਨੇ ਡੀਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਗਿਣਤੀ ਕੱਢੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਿੰਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜਾਹ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(੪) ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੁਝਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਗਿਣਤੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਜਲੰਧਰ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅਤੇ ਮਿਆਲਕੋਟ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਹੱਲ ਵਿਚ ਵੀ ਵੱਧੀ ਸੰਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉੱਘਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਸੂਝਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਏਸ ਨੂੰ ਨਾਵੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਏਹ ਅਪਣਾ ਅਸਰ ਹਸੂਖ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਕ ਐਸੀ ਯਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਹਕੂਮਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਏਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਹਜ਼ਰੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲੀ ਦਾ ਜਾਨਬੀਨ ਬਣਿਆ ਤਦ ਉਹ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਉਪਰੰਤ ਏਸ ਨੂੰ ਲੱਖੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਏ ਅਤੇ ਅਜ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਰਸਾਦ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣਕੇ ਉਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(੫) ਜਿੰਦੀ ਜਿੰਦੀ ਏਸ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ

ਦਾਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਵੀ ਵਧਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਬੱਲ ਆਪਣੇ ਦਾਰਬਾਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਜੇਵਾਦਾ ਹਨ। ਉਹ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਹਰਕਾਰੇ ਅਨੁਗਾਹੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੋਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਪਾਸ ਆ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸ਼ਾਹੀਦਾਨਾ ਅਤੇ ਸਤਵਾਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲੋਕ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਆਸਤ ਕਮਜ਼ੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕੁਝ ਪਲਟਣ ਖਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਮਤਕਾਰ ਪਾਸ ਵੀ ਕੁਝ ਦੂਰ ਹੋਰਦੇ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਕ ਉਥੀਆਂ ਉਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਖੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ੌਰੀਆਂ ਫ਼ੌਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਫੇਸਲਾਕਨ ਨਜ਼ੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

(੬) ਸੰਨ ਮਨ ਦੇ ਉਸਤ ਭਾਵ ਹੋਰ ਦੀ ਮਦਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਸੋਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇਸ਼ਕਾਨੀ ਦੋਸਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਥੀਆਂ ਖਰੀਦੀ, ਨੁਕਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹਾਵਾਂ ਤੇ ਫ਼ੀਫੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੇਖਿਆਈ ਨਹੀਂ। ਇਹਦਾ ਰੁਤਾਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਛਾਸਦਾ ਕਰਨਾ ਯਾ ਬੁਰਾਈ ਹੈ। ਹਿੰਦੋਸ਼ਾਨੀ ਸਿੱਖ ਵਿਚ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜੇ ਤਕ ਇਹ ਲਹਿਰ ਆਪਣੇ ਮਦਪਨੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਸਨਤਾ ਮਾਸ ਕਰਕੇ ਲਕੀਰ ਦੇ ਹਕੀਰ ਕੋਟਰ ਸਿੱਖ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ। ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਤਵਾਹ ਵਲੋਂ ਕੰਤਰੀ ਜਿਹੀ ਰਾਖਰ ਵੀ ਦਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇਕ ਦਮ ਇਹ ਲਹਿਰ ਸ਼ੰਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਸਾਦ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਤੇ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦਹਿਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਖੜੀਆਂ ਅਤੇ ਤੋੜਫੋੜ ਦੇ ਵਾਤਾਵੇਂ ਦੀ ਜਨਮ ਦਾਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।”

ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਥਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਕਾ ਹੈ। ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਦਿਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਖੁਲੇ ਮੇਲ ਜੋਲ ਦਾ ਹਮੀ ਹੈ। (ਸਾਰੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਖੁੰਡ ਮਨਾਹੀ ਤੋਂ ਇਹ ਭਾਵ ਲਿਆ ਹੈ) ਉਸ ਦੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀਆਂ ਮਰਦ ਖੁਲੇ ਵਿਚਰਦੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਿਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਪ੍ਰਦਾਇ ਵਿਚ ਜਾਮਲਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਵਕ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਸਤਿਆਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਹਵਾਇਤ ਇਹ ਹੈ— ਇਹ ਵੰਗ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਲਾਭੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਗੇ ਉਹ ਸਰ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਗਰੀਬ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਕ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਪਛਤਾ ਸਿਰ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਪੰਗ, ਗਲ ਵਿਚ (ਨਾਮ ਜਪਣ ਲਈ ਪਾਈ ਹੋਈ) ਚਿੱਠ ਦੀ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤ ਸਮੇਂ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗਜੇਤ ਦੇ ਬੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।”

ਬਾਘੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿਰੁਧ ਲਿਖਾਈ ਰਿਪੋਰਟ

ਦੋ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੋਂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ੯੦੦ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬੰਦੇ ਪਿੰਡ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਬੇ ਦੁਪਰੇ ਜਿਹੇ ਹੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁਧ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੋਤੀ ਹੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਛੇ ਸਦਾ ਲਖ ਆਗੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਾਨੀ ਵਜੋਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਪੰਦਰਾਹ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿਸਾ ਹੀ ਲਿਆ ਕਰਨਗੇ।

ਤਰਬਲੀ ਮਚਾ ਦਿਤੀ

ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਖਾਫ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੜੀ ਵਡੀ ਤਰਬਲੀ ਮਚਾ ਦਿਤੀ ਹੈ।

੧੮੬੩ ਦੀ ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ

“ਉਹ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਚਾਤ ਪਾਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦ ਮਿਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਭ ਸਰੋਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਾਰ ਮੁਲਾਮਤ ਵਿਆਹ

ਮੇਜਰ ਸੈਕ ਐਡਰੀਉ

ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਰੋਜ ੧

ਰਿਪੋਰਟ ੯ ਜੂਨ ੧੮੬੩

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ



ਟੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਵਧੀਆ, ਦਿਲਕਸ਼ ਵੇਨ ਸੁਢੇਨੇ ਸੁੰਦਰ ਡੀਜ਼ਾਈਨਾਂ ਤੇ ਗਰੰਟੀ ਸ਼ੁਦਾ ਪਕੇ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਬਣੇ
ਟੁਕੜੀਦਾਰ ਪਰਿੰਟ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ, ਕਨਾਤਾਂ, ਲਕੜੀ ਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ
ਫਰਨੀਚਰ ਲਈ ਪਧਾਰੇ ਜਾਂ ਲਿਥੋ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਏਜੰਸੀਜ਼

੨/੨੦੬੮, ਚਾਹ ਅੰਦਾਰਾ, ਜ਼ੁਬਲੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਪਿਛੇ,
ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ, ਦਿਲੀ-੧੧੦੦੦੬

Manufacturers & Suppliers of :

TUKRIDAR PRINTED SHAMIANAS & KANATS

FOR ALL KINDS, IN ATTRACTIVE AND GUARANTEED FAST COLOURS

WOODEN & STEEL FURNITURE

& PADESTALFAN ETC.

PLEASE CONTACT

Office : 258411

Phones : 250345

Resi. : 213054

Namdhari Agencies

2/2068 CHAH ANDARA, (Behind Jubilee Cinema)
CHANDNI CHOWK, DELHI-110006.

Poonam Biscuits Private Ltd.

Manufacturers
of
Quality Biscuits



Office & Factory :

E-23 M. I. D. C. Area
Chikalhana, Aurangabad-431210

(Maharashtra)

Phone : 8526

Our Associates :

Harbhajan Sarbjeet & Associates

ENGINEERS & CONTRACTORS

H.O. : 72 Hazratganj Lucknow-226001

Phone : 52746

ਐਡੀਟਰ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਤੇ ਮਾਲਕ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼; ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਦਰਪਣ ਕੇ
ਚਰਚਰ ਰਹਿਅਮ ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।

Monthly WARIAM, Ladowali Road, Jalandhar-144001.